

مقالات سخنرانی

فرایند توسعه ورزش قهرمانی

دکتر محمد احسانی^۱

در امر توسعه ورزش قهرمانی و تربیت قهرمانان ورزشی، مدل‌های و رویکردهای مختلفی وجود دارد که توجه به آن‌ها می‌تواند راهگشای توسعه ورزش قهرمانی کشور باشد. لذا، در این مقاله مدل‌های مختلف توسعه ورزش قهرمانی مورد بررسی قرار می‌گیرد. اولین گام اساسی در طراحی سیاست ورزش هر کشوری، تعریف و تفسیر مفهوم توسعه ورزش است. براهام و همکاران^۲ (۲۰۰۱)، این مفهوم را همان سیاست‌های ورزشی^۳ تعریف کرده‌اند (براهام و همکاران، ۲۰۰۱). بخشی از توسعه ورزش با مفهوم توسعه ورزش قهرمانی و پرورش ورزشکاران قهرمان گره خورده است (احسانی، ۱۳۹۲). گرین^۴ (۲۰۰۵)، توسعه ورزش قهرمانی را تعامل سه فرآیند انتخاب و ورود ورزشکار به سیستم ورزش نخبه، حفظ و نگهداری، و نهایتاً رشد و پیشرفت ورزشکار می‌داند (گرین، ۲۰۰۵). لیل^۵ (۱۹۹۷)، توسعه ورزش قهرمانی را کلیه استراتژی‌هایی می‌داند که پیشرفت نظام‌مند ورزشکار را تسهیل می‌سازد و این استراتژی‌ها باید برنامه، اهداف، ابزارها، مدیریت، تسهیلات ورزشی، مربیان، داوران و رقابت‌های ورزشی را در برگیرد (لیل، ۱۹۹۷). مک کی^۶ (۱۹۸۶) جهت‌گیری کلی توسعه ورزش را از سطح سطح همگانی تا حرفه‌ای تعریف می‌کند، اما اختلاف نظر بر میزان توجه و اولویت این سطوح است (براهام و همکاران، ۲۰۰۱). فارمر و آرنودن^۷ (۱۹۹۶) معتقدند که تعادل یا رابطه ثابتی بین موفقیت در سطح ورزش همگانی و ورزش نخبه همیشه برقرار نیست. علاوه بر این، چالش سرمایه‌گذاری

^۱. دانشگاه تربیت مدرس

^۲- Bramham et al

^۳- Sport Policies

^۴- Green

^۵- Lyle

^۶- McKay

^۷- Farmer and Arnaudon

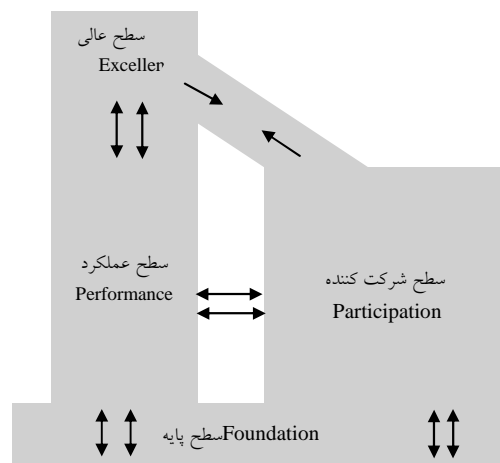
برای رقابت های جهانی و تولید قهرمان یا سرمایه گذاری روی مشارکت افراد در برنامه های سلامت عمومی یا ملی و منافع اجتماعی- اقتصادی آن نیز وجود دارد (فارمر و آرانودن، ۱۹۹۶). بسیاری از محققان بیان کرده اند که اختصاص بخش زیادی از بودجه و امکانات به ورزش سطوح پایه برای تولید ورزشکاران نخبه را می توان به اثر حرکت از سطح پایین به بالا^۱ نامید. دولت هایی که منابع را به طور مستقیم به سطوح بالا و حرفه ای ورزش اختصاص می دهند، تاثیر از بالا به پایین^۲ مورد انتظار آنهاست. بر این اساس، عملکرد موفق قهرمانان ورزشی، مردم را به مشارکت در فعالیت های بدنی و افزایش مشارکت همگانی تشویق می کند. البته این ایده مورد سوال است و تحقیق و حمایت جدی از آن نشده است (هیدسون و همکاران، ۱۹۹۴ و احسانی، ۱۳۸۳). در سیاست از پایین- بالا، هدف اصلی جلب مشارکت همه مردم و محبوبیت ورزشی است، ولی در سیاست از بالا- پایین روی یک یا چند رشته ورزشی محبوب (به جای محبوبیت ورزش) برای موفقیت های بین المللی سرمایه گذاری های خاص می شود به این امید که مشارکت ورزشی مردم نیز بیشتر خواهد شد (ادی، ۱۹۹۳).

اولین تلاش و قدیمی ترین مدل فرآیند توسعه ورزش به وسیله ادی (۱۹۹۳)، معرفی شد که جهت ها و مسیرهای متفاوتی از مشارکت و ارتقا در ورزش را در مدل پویا و متحرکی نشان داد. هر چند این مدل از چهار سطح تشکیل شده است، اما جهت گیری های متعددی دارد و چند بعدی است (شکل ۱). البته عدم عبور از سطح مشارکت عمومی (سطح دوم) به سطح بالاتر توسط محققان یادآوری شده است. وی مدل دیگری را برای درک بهتر پویایی و تحرک مدل اولیه خود پیشنهاد کرد. بر اساس این مدل، حرکت در سطوح مختلف ورزش به سیاست ها و تصمیم های مدیران یا سازمان های ورزشی بستگی دارد و آن ها می توانند در این زمینه متفاوت عمل کنند. شاید برخی بخواهند فقط در یک سطح فعالیت کنند. به طور کلی طرح ها، سیاست ها و استراتژی های مدیران یا سازمان های ورزشی، نحوه به کارگیری مدل را تغییر می دهد (ادی، ۱۹۹۳). فارمر و آرنودن

^۱ - bottom- up/ trickle up

^۲ - top-down/trickle down

(۱۹۹۶) به جای مدل مذکور یک مدل سه سطحی را ارایه کردند که مبتنی بر هرم سنتی بود و آن را نیز در سراسر جهان متداول می دانستند. در این مدل ورزش مدارس و ورزش همگانی و تفریحی، پایه و اساس ورزش قهرمانی و رقابت های سطح ملی است (سطح میانی) (فارمر و آرنودن، ۱۹۹۶ و احسانی و همکاران ۲۰۱۳). به نظر می رسد با توجه به تجارب کشورهای مختلف، توسعه باشگاه های ورزشی حرفه ای و برگزاری منظم و کیفی لیگ های ورزشی می تواند زمینه خوبی برای پرورش ورزشکاران نخبه و عالی باشد (احسانی و همکاران،). مدل فرآیند توسعه ورزش به نام پیوستار سنتی توسعه ورزش^۱ براهام و همکاران (۲۰۰۱)، نیز چهار سطح سلسله مراتبی داشت و مشابه مدل ادی (۱۹۹۳) بود (براهام و همکاران، ۲۰۰۱). محققان دیگری مانند شیلبری و دین^۲ (۲۰۰۱) یک مدل ۶ سطحی و هرمی را پیشنهاد کردند که در برگیرنده شش سطح همگانی، باشگاهی، استانی، منطقه ای، ملی و بین المللی بود. به هر حال این مدل ها با اسامی مختلف، همگی جزو هرم های سنتی و سلسله مراتبی مشارکت و توسعه ورزش هستند (شیلبری و دین، ۲۰۰۱).

شکل ۱. هرم توسعه ورزش از نظر ادی (۱۹۹۳)

^۱ - Traditional Sport Development Continuum /Pyramid

^۲ - Shilbury et al

شیلبری و دین (۲۰۰۱) مدعی هستند که مدل های هرمی ورزش این پیش فرض ها را مطرح می کنند که افراد به صورت منطقی به سمت سطوح بعدی شرکت در ورزش حرکت می کنند، بدون این که پیوستگی یا نظام هدفمندی بین رقابت های تفریحی، نیمه حرفه ای و حرفه ای ایجاد شود. البته اکثر مدل های هرمی ورزش ماهیتی انعطاف پذیر و پویا ندارند، بلکه دارای ماهیتی ایستا و ثابت هستند (شیلبری و دین، ۲۰۰۱). مدل های هرمی یا سایر مدل های مرتبط با آن مانند مدل مول و همکاران^۱ (۲۰۰۵) که برای توسعه ورزش ارایه شده است، اکنون مورد چالش جدی قرار گرفته است (مول و همکاران، ۲۰۰۵). چون شواهد زیادی وجود دارد که در کشورهای بسیاری، ورزشکاران نخبه بدون عبور از مسیر ورزش همگانی یا تفریحی، ورزش پرورشی یا آموزشی، تحت نظام ویژه تربیت شده ای برای کشور خود مدال کسب کرده اند (احسانی، ۱۳۹۲). در برخی از کشورها نیز شواهدی وجود دارد که توجه به ورزش همگانی بسیار زیاد و مشارکت مردم نیز وسیع است، ولی این افراد به اوج عملکرد و نخبه شدن نرسیده اند. از طرف دیگر، به نظر می رسد در برخی از کشورها نیز شکاف و فاصله یا انقطاع سیاست‌گذاری و برنامه ریزی بین سطوح مختلف ورزشی وجود دارد و به همین دلیل ارتباط خوبی بین آن ها برقرار نشده و یا مسیر به خوبی تبیین نگردیده است (رمضانی نژاد، ۱۳۸۰). فارمر و آرنودن (۱۹۹۶)، مک دونالد و تنگات^۲ (۱۹۹۲) و هولی هان^۳ (۲۰۰۰) رابطه بین مشارکت همگانی و عملکرد نخبه را تعاملی بسیار پیچیده‌تر از آن چیزی می دانند که در مدل سلسله مراتبی پیشنهاد شده است (فارمر و آرنودن، ۱۹۹۶؛ هولی هان، ۲۰۰۰؛ مک دونالد و تنگات، ۱۹۹۲).

معمولاً چند شیوه و فرآیند برای تربیت ورزشکاران دنبال می شود که با عنوان مدل های کاربردی بررسی شده اند. البته این شیوه ها کاملاً مدل سازی نشده اند و تابع سیاست های ورزش قهرمانی دولت و سازمان های ورزشی هستند:

¹- Mull

²- Mc Donald & Tungatt

³- Houlihan

مدل متمرکز^۱ در کشورهایی شایع است که دولت مرکزی نقش اصلی و محوری دارد (مانند فرانسه، یونان و ایرلند). در این روش سازمان یا مدیریت فوق العاده متمرکز است و از این رو وزارت ورزش یا هر سازمان ویژه، نقش انحصار طلبانه دارد. نسخه اصلی این مدل در چین و شوروی سابق و کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی بود که تا اوایل دهه ۱۹۳۰ اجرا می شد (هنری و همکاران، ۲۰۰۵). در کشورهایی که سیاست کلی و عمومی دولت در آن ها به بخش های زیادی توزیع و تفکیک شده است از مدل شبکه ای^۲ استفاده می شود که بر پایه همکاری بین عاملان یا ذینفعان مختلف و با نقش ها و مسوولیت های مختلف قرار دارد و نقش های اصلی بر عهده فدراسیون های ملی، کمیته ملی المپیک، موسسات ورزشی دولتی و سیستم های مدارس است (تیبالت و بابیاک، ۲۰۰۵). در مدل باشگاهی^۳ نقش اصلی بر عهده باشگاه هاست که عموماً در آن بر قوی ترین و تجاری ترین ورزش ها تمرکز می شود. در فوتبال، پیشرفت ورزشکاران در باشگاه هایی است که سازمان های پیشرفته و ویژه ای مانند آکادمی برای ورزشکاران جوان تاسیس کرده اند (کاسکی، ۱۹۹۹ و احسانی و همکاران، ۱۳۹۲). نمونه ای از این مدل، باشگاه آث میلان است که آزمایشگاه هایی دارد و بر جوانب مختلف عملکرد ورزشکاران نظارت و ارزیابی می کنند. در برخی از کشورها که مسوولیت ورزش بین دولت و سازمان های غیر دولتی (NGO)^۴ تقسیم شده است (مانند آلمان و هلند)، سازمان های غیر دولتی در این کشورها منابع زیادی را از طریق حامیان ورزشی به دست می آورند. سرمایه گذاری توسط خانواده برای اوج عملکرد فرزندان را نیز می توان یک مدل فردی یا کارآفرینی^۵ در کشور هایی مشاهده کرد که منابع کافی برای کمک به ورزشکاران وجود ندارد و بسیاری از آنها به ناچار مهاجرت می کنند (کاسکی، ۱۹۹۹).

¹- Central Model

²- Network Model

³- Club- based Model

⁴- Non- Governmental Organization

⁵- Individual or Entrepreneurial

مدیریت ورزشکاران نخبه بسیار پیچیده و گسترده است و سه محیط اصلی را در بر می گیرد. محیط دور و پیرامون آن عوامل اجتماعی- سیاسی و محیط میانی آن سازمان های ورزشی و محیط نزدیک آن نیز مدیریت رویداد و مسابقه است که برای هر سه حوزه باید برنامه ریزی شود (گرین، ۲۰۰۵ و احسانی، ۱۳۹۲). محققان معتقدند که عوامل کلان^۱ (مانند جمعیت، اقتصاد و رفاه اقتصادی، سیاست و نظام سیاسی، بهداشت، فرهنگ، مذهب، رفاه و شهرنشینی، تنوع جغرافیایی)، استراتژی ورزش را تعیین می کنند (دی بوسچر و همکاران، ۲۰۰۶). سوتریادو و همکاران (۲۰۰۹) نشان دادند که دو عامل اصلی اثرگذار سطح کلان، عوامل سیاسی و اقتصادی هستند. دی بوسچر و همکاران (۲۰۰۶)، معتقدند که بیش از ۵۰ درصد شاخص های تعیین کننده موفقیت در سطح بین المللی (مانند بازی های جهانی و المپیک) متغیرهای سطح کلان و خارج از کنترل سازمان ها و مدیران ورزش هستند. از نظر آن ها دو متغیر تولید ناخالص ملی (GDP)^۲، و جمعیت حدود ۵۰ درصد کل واریانس موفقیت ورزش را در سطح بین المللی پیش بینی می کند. سهم صنعت ورزش به مثابه یکی از صنایع پر درآمد در تولید ناخالص ملی کشورهای توسعه یافته ۱-۲ درصد است (دی بوسچر و همکاران، ۲۰۰۶). گرین (۲۰۰۷)، با مقایسه روند رشد و پرورش ورزشکاران نخبه کشورهای استرالیا، انگلستان و کانادا از سال ۱۹۶۰ تا ۲۰۰۶ نشان دادند که آن ها در ۴ زمینه اصلی به نام افزایش مداخلات دولت فدرال و مرکزی، تدوین و اولویت بندی سیاست های ورزشی، تدوین یک سیستم یا چارچوب بوروکراتیک برای توسعه ورزش حرفه ای و نخبگان، و توجه و شکیبایی درازمدت برای ورزش همگانی (به ویژه در انگلستان) تجارب مشترکی داشته اند (گرین، ۲۰۰۷).

سیاست ها و استراتژی های ورزشی از عوامل میانی^۳ اثر گذار بر موفقیت مدل های تربیت ورزشکاران نخبه است این سیاست ها نیز برای تخصیص منابع، برنامه و استراتژی هایی است که بر عملکرد درازمدت اثر گذارند. چون دولت ها و سازمان های ورزشی، طراح

¹ - Macro level

² - Gross Domestic Product

³ - Mesolevel

اصلی سیاست های ورزشی هستند پس تاثیر مستقیم آن ها نیز بیشتر است (گرین، ۲۰۰۵ و احسانی و همکاران، ۱۳۹۰). از نظر اوکلی و گرین (۲۰۰۱) موفقیت ورزشی در سطح نخبه با سرمایه گذاری استراتژیک در ورزش نخبه نمود پیدا می کند (اوکلی و گرین، ۲۰۰۱). به طور کلی، مطالعات مربوط به این عوامل را می توان به دو طبقه اصلی تقسیم کرد: ۱- توصیف و مقایسه سازمان های ملی و سیستم های ملی پرورش ورزشکاران نخبه به ویژه در کشورهای سوسیالیستی سابق و ۲- بررسی پیش نیاز های ساخت ورزشکاران نخبه در سطح بین المللی و الگوسازی های بومی. در مطالعات طبقه اول فرآیندهای استعدادیابی و آموزش ورزش در مدارس، حمایت مالی، اولویت تحقیقات کاربردی، شبکه طب ورزشی (استرالیا و کانادا در این زمینه پیشرو هستند) و سیستم آموزش کیفی مربیان حرفه ای شناسایی شدند (گرین، ۲۰۰۷). در حال حاضر نیز انجمن ها و تشکیلات خاصی برای آموزش منظم و سیستماتیک مربیان وجود دارد (کمپل، ۱۳۷۳). از مطالعات گروه دوم، موضوعاتی مانند وضعیت حمایت های مالی برای مراکز تمرینی، پرسنل، سیستم های ورزشی ترکیبی منسجم، هماهنگ و استعداد های ورزشی در الگو سازی قابل استفاده هستند. نظام آموزشی مدارس و دانشگاه ها، رسانه ها و تماشاگران نیز جزو عوامل میانی قرار دارند.

عوامل فردی^۱ و خرد (ورزشکاران) نیز در موفقیت مدل های تربیت ورزشکاران نخبه بسیار اثرگذارند. به طوری که از نظر بیکر و لوگان^۲ (۲۰۰۷) بسیاری از تعیین کننده های توسعه ورزشکاران نخبه فراتر از کنترل فوری سیاستمداران، دولت و سازمان هاست (بکر و لوگان، ۲۰۰۷). دی بوسچر و همکاران (۲۰۰۶) معتقدند که نخبه شدن در ورزش به ۱۰ سال زمان و ۱۰ هزار ساعت تمرین نیاز دارد و هزینه آن برای هر نفر ۳۷ میلیون دلار برای کسب هر مدال طلاست است (دی بوسچر و همکاران، ۲۰۰۶). اگر چه وجود چنین رابطه خطی بین مبالغ هزینه و کسب مدال مورد تردید است. از نظر هاس^۳ (۱۹۸۶) تربیت

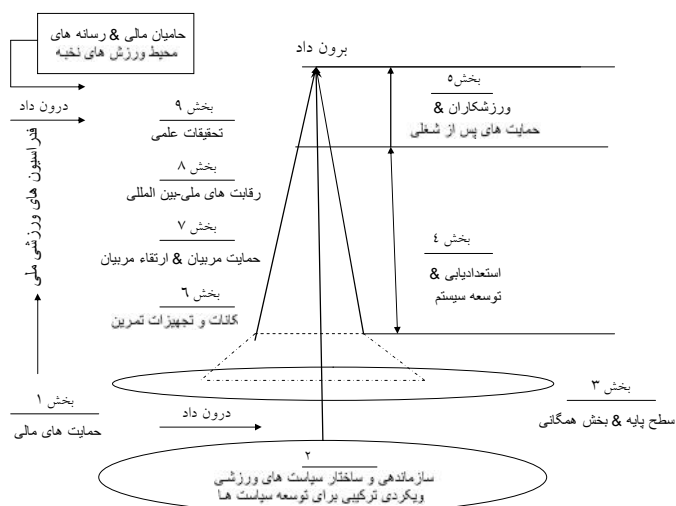
¹- Micro level

²- Baker and Logan

³- Hasse

ورزشکار نخبه باید با پیروی از یک استراتژی ملی مدیریت شود. فرآیند پرورش نخبگان در همه رشته ها بین ۱۰-۸ سال طول می کشد و حتی فرآیند تخصصی سازی بسیار زود و از ۶-۵ سالگی شروع می شود. بنابراین سازمان های ورزشی باید در تمام مراحل رشد آنها را مورد حمایت قرار دهند (برگزگارد و همکاران، ۲۰۰۷).

بررسی کلی روابط متقابل عوامل کلان، میانی یا سازمانی و فردی توسط دی بوسچر و همکاران (۲۰۰۶) در یک مدل کاربردی خلاصه شده است (شکل ۲). آن ها حمایت مالی و محیطی را مهم ترین درونداد، و فرآیندها را همان سیاست ها یا خط مشی های ورزشی می دانند که در بخش ۴ الی ۹ شکل مشخص است. البته روش های مختلفی برای اندازه گیری برونداد مانند تعداد مدال ها، کسب رتبه ۶ الی ۸، تعداد سهمیه ورودی، پیشرفت نسبی (با کنترل جمعیت و بهداشت) وجود دارد (دی بوسچر و همکاران، ۲۰۰۶). البته سیاستمداران و رسانه ها شاخص تعداد و کیفیت مدال را مهمترین شاخص در ارزیابی از پیشرفت ورزش می دانند (گرین و اوکلی، ۲۰۰۱).

شکل ۲. مدل ۹ عاملی شاخص های سیاست ورزشی اثرگذار بر موفقیت بین المللی

در ورزش

- به طور کلی ۵ عامل اثرگذار برای الگوسازی سیستم پرورش ورزشکاران قهرمان در هر کشور باید مورد توجه قرار گیرد (دی بوسچر و همکاران، ۲۰۰۶؛ گرین و اوکلی، ۲۰۰۱):
۱. بررسی شرایط اقتصادی- اجتماعی (عوامل کلان) مانند داشتن یک منبع درآمد کافی (مانند لاتاری در انگلستان از سال ۱۹۹۴) و مقایسه با کشورهای دارای شرایط اقتصادی - اجتماعی تقریباً نزدیک.
 ۲. تغییرات فنی مانند میزان تاکید و توجه بر رویکردهای علمی برای استعداد یابی (عوامل میانی) با مقایسه عملیات و فرآیندها (مدیریت).
 ۳. میزان پیوستگی سیستماتیک سیاست های دولتی (عوامل کلان).
 ۴. مقایسه ورزشکاران و مربیان و دیدگاه و نگرش مردم به ورزش (عوامل فردی).
 ۵. تصمیم گیری های خط مشی یا سیاستی در سازمان (سطح میانی) مانند ورزش مدارس با مقایسه ساختارها و سازمان های ورزشی (عوامل میانی).

منابع :

۱. احسانی، محمد، ۱۳۸۳. مدیریت معاصر در ورزش، دانشگاه تربیت مدرس.
۲. احسانی، محمد، نادری نسب، مهدی، خبیری، محمد، ۱۳۹۰. بررسی وضعیت موجود فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران و تعیین موقعیت را. نشریه حرکت، شماره ۹.
۳. احسانی، محمد، امیری، مجتبی، قره خانی، حسن ۱۳۹۲. طراحی و تدوین نظام جامع ورزش حرفه ای کشور. پژوهشگاه تربیت بدنی.
۴. احسانی، محمد، ۱۳۹۲. مدیریت در سازمانهای ورزشی، انتشارات حتمی
۵. احسانی، محمد، ۱۳۹۲. مدیریت ورزش تفریحی، دانشگاه تربیت مدرس.
۶. رضانی نژاد، رحیم، ۱۳۸۰، طبقه بندی اهداف سازمان های ورزشی و سطوح مشارکت ورزشی نوجوانان و جوانان، همایش اوقات فراغت و تفریحات سالم، دانشگاه تربیت معلم تهران.
۷. کمپل، سو، ۱۳۷۳، آموزش مربیگری در جهان، ترجمه فتح الله مسیبی، المپیک، سال دوم، شماره ۱-۲، صفحه ۵۳-۳۵.

Baker, J., & Logan, A. J. (2007). Developmental contexts and sporting success: Birth date and birthplace effects in national

- hockey league draftees 2000–2005 *British Journal of Sports Medicine*, 41, 515–517.
- Bergsgard, N. A., Houlihan, B., Mangset, P., Nodland, S. I., & Rommetveidt, H. (2007). *Sport policy. A comparative analysis of stability and change*. London: Elsevier.
- Bramham, P., Hylton, K., Jackson, D., Nesti, M. (2001). *Sports development: Policy, process and practice*. Routledge, London.
- De Bosscher, V., de Knop, P., van Bottenburg, M. and Shibli, S. (2006). “A conceptual framework for analysing sports policy factors leading to international sporting Success”, *European Sport Management Quarterly*, Vol. 6, pp. 185-215.
- Eady, J. (1993). *Practical sports development*. Pitman, London.
- Ehsani, M; Safari, M, Koozeshian, K, Amiri, M (2013). *Designing the Model of Sport for All in Iran*. *Asian Social Science*, Canadian Center of Science and Education, Vol 9, No 2.
- Farmer, P, Arnaudon, S. (1996). *Australian sport policy National sport policies: An international handbook*, pp. 1-22.
- Green, B. C. (2005). *Building Sport Program to Optimal Athlete Recruitment, Retention and Transition: Toward a Normative Theory of Sport Development*, *Journal of Sport Management*, 19, 233- 253.
- Green, M. (2007). “Olympic glory or grassroots development? Sport policy priorities in Australia, Canada and the UK 1960-2006”, *International Journal of the History of Sport*, Vol. 24, No. 7. pp. 921-953.
- Green, M., & Oakley, B. (2001). *Elite sport development systems and playing to win: uniformity and diversity in international approaches*. *Leisure Studies*, 20, 247–267.
- Henry, I., Amara, M., & Al-Tauqi, M. (2005). *A typology of approaches to comparative analysis of sports policy*. *Journal of Sport Management*, 19, 520–535.
- Hidson, A., Gidlow, B., & Peebles, C. (1994). *The ‘trickle-down’ effect of top-level sport: Myth or reality? A case-study of the*

- Olympics. *Australian Journal of Leisure and Recreation*, 4, 16–31.
- Houlihan, B. (2000). Sporting excellence, schools and sports development: The politics of crowded policy spaces *European Physical Education Review*, 6 (2), pp. 171-193.
- Koski, P. (1999). Characteristics and contemporary trends of sports clubs in the Finnish context. In K. Heinemann (Ed.). *Sports clubs in various European countries*. Stuttgart: Schorndorf Hofmann. Pp: 293-316.
- Lyle, J. (1997). Managing excellence in sports performance. *Career Development International, Management*, 19, 233–253.
- McDonald, D., Tungatt, M. (1992). *Community development and sport*, Sports Council, London.
- Mull .R, Bayless G, Jamieson, L. M. (2005). *Recreational Sport Management*, Published, Human Kinetics.
- Oakley, B. & Green, M. (2001). The production of Olympic champions: International perspectives on elite sport development system, *European Journal for Sport Management* 8. Pp. 83–105.
- Shilbury, D. and Deane, J. (2001). *Sport Management in Australia: An organizational overview*, Strategic Sport Management, Deakin University, Pp. 3-269.
- Thibault, L., Babiak, K. (2005). Organizational changes in Canada's sport system: Toward an athlete-centred approach *.European Sport Management Quarterly*, 5, Pp.105-132

تعیین ویژگی های پیکرشناسی دختران و پسران رده سنی ۹ تا ۱۲ سال ایران (آمایش پیکرشناختی) با هدف برنامه ریزی توسعه ای ورزش قهرمانی

دکتر شهرام فرج زاده موالو^۱

دکتر حسین کاظمی پور^۲

چکیده :

نیاز به وجود رویکردهای پژوهشی در برنامه ریزی توسعه ورزش قهرمانی و نیز عدم وجود مطالعات در مقیاس ملی در ایران و البته لزوم دسته بندی علمی ویژگی های پیکری ایرانیان و تطابق نتایج بدست آمده با هنجارهای بین المللی در رشته های ورزشی مختلف (با توجه به تنوع نژادی و قومی در کشور) باعث زمینه سازی برای اجرای طرح آمایش سرزمین شد. در اجرای این طرح از روش شناسی توصیه شده و معیار انجمن بین المللی پیکرشناسی ورزشی (ISAK) استفاده شد. بر این اساس فرم های استاندارد هیئت کارتر تهیه و در اختیار ۴۳ نفر از سنجشگران استانی قرار گرفت. کلیه سنجشگران دارای اعتبار علمی از نوع آنتروپومتریست سطح اول بودند و یک آنتروپومتریست سطح سوم بر فرآیند سنجش نظارت علمی انجام داد. بر اساس طراحی انجام شده ۳۴۳۰ نفر آزمودنی دختر و پسر در ۲۹ استان کشور در گروه سنی ۹ تا ۱۲ سال مورد سنجش قرار گرفتند. بر اساس نظریه بوشارد و مالینا (۲۰۰۴) اصولا کودکان و نوجوانان در سنین بالاتر از ۸ سال از

^۱. معیار بین المللی دانش پیکرشناسی ورزشی و عضو هیئت ریسه انجمن بین المللی پیکرشناسی ورزشی و رییس گروه مطالعات سلامت مرکز مطالعات و پژوهش های راهبردی

^۲. پیکرشناس ورزشی سطح اول و کارشناس مسئول استعدادیابی ورزشی در وزارت ورزش و جوانان

نظر پیکرگونه و تظاهرات ریخت شناختی پایه ژنی موقعیت مناسبی داشته و بیشترین ثبات پیشگویانه را با ویژگی های بزرگسالی جمعیت دارند.

وسایل سنجش همگی کالیبره و استاندارد و کیت آنتروکیت سطح اول شامل کالیپر اسلیم گاید، کالیپر استخوانی بونیمتر و مترهای آنتروپومتری کوپر و سگمومتر لافکین مورد استفاده قرار گرفت. متغیرهای مورد سنجش ده متغیر اولیه بودند که ویژگی های پایه پیکرشناختی، سوماتوتایپ یا پیکرگونه و نمایه های ترکیب بدنی و نیز شاخص های تناسب اجزای بدنی از آنها بدست آمدند.

بر اساس نتایج داده های بدست آمده امتیاز پیکری استان های مختلف در ۴۴ رشته ورزشی پسران و ۳۴ رشته ورزشی در دختران دسته بندی شد و در نهایت هفت رشته ورزشی بالقوه ممتاز هر استان تعیین شد. به غیر از گرایش های استانی در زمینه رشته های ورزشی می توان به تفوق رشته های ورزشی استقامتی در مجموعه استانها اشاره کرد. ضمناً بر خلاف روند متعارف اقبال عمومی به ورزش های توپی بویژه فوتبال ، میزان امتیازات میانگین این رشته ها از نوع متوسط بود.

واژه های کلیدی:

آمایش، ورزش قهرمانی، پیکرشناسی، انطباق سنجی

رتبه‌بندی استان‌های کشور از نظر توسعه‌ی ورزش قهرمانی با استفاده از روش

ناکسونومی عددی

دکتر فریبا اسکریان^۱

دکتر افشار جعفری^۲

فرناز فخری^۳

مقدمه :

با توجه به نفوذ ابعاد مختلف ورزش، بالاخص ورزش قهرمانی در جامعه، به عنوان یکی از شاخص‌های توسعه‌ی اقتصادی و اجتماعی، تحقیق حاضر درصدد است تا با شناسایی مناطق کم توسعه‌یافته و توسعه‌نیافته، منجر به برنامه‌ریزی‌های منطقه‌ای صحیح، جهت کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای گردد.

روش کار :

تحقیق حاضر، از نوع توصیفی- تحلیل است. جامعه و نمونه‌ی آن برابر و شامل سازمان‌های ورزش و جوانان ۳۰ استان کشور می‌باشد. داده‌های مورد نیاز تحقیق که شامل شاخص‌های ورزش قهرمانی استان‌ها در سال ۱۳۸۸؛ از جمله تعداد ورزشکاران سازمان- یافته، مربیان، داوران، مدال‌های کسب شده، اماکن ورزش و ... می‌باشند، توسط پرسشنامه- ی محقق ساخته، جمع‌آوری گردید. تعداد شاخص‌ها با کمک تحلیل عاملی (از روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی) وزن‌دار شده و هم‌خطی بین آن‌ها رفع گردید و با کمک درصد واریانس

^۱ ایمیل ، استادیار مدیریت ورزش دانشگاه تبریز . askarian@tabrizu.ac.ir

^۲ دانشیار تربیت بدنی دانشگاه تبریز .

^۳ دانشجوی کارشناسی‌ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه تبریز .

تراکمی، قدرت توضیح‌دهندگی فاکتورهای استخراج شده، مشخص شد. سپس برای تعیین کیفیت و درجه‌ی توسعه‌یافتگی ورزش قهرمانی استان‌ها، از روش تاکسونومی عددی استفاده شده است.

نتایج :

نتایج نشان داد که در سال ۸۸، ۱۰/۳۴ درصد استان‌های کشور (فارس، اصفهان و مازندران) توسعه‌یافته، ۴۸/۲۷ درصد کم توسعه‌یافته و ۴۱/۳۷ درصد نیز توسعه‌نیافته می‌باشند. همچنین استان تهران در میان استان‌های کشور، به دلیل شدت توسعه‌یافتگی ورزشی، نسبت به سایر استان‌ها ناهمگن است.

بحث و نتیجه‌گیری :

نتایج این تحقیق به مسئولان ورزش کشور کمک می‌کند تا با شناخت استان‌های کم توسعه‌یافته و توسعه‌نیافته در امر ورزش قهرمانی، اولویت برنامه‌ریزی خود در این بخش را، به این مناطق اختصاص دهند.

رابطه بین سبک رهبری و توانایی مدیریت تغییر

مربیان منتخبی از لیگ های برتر ایران

دکتر زین العابدین فلاح^۱

بهمن طیبی^۲

چکیده:

بررسی رابطه بین سبک رهبری (تحول آفرین و تعاملگرا) و توانایی مدیریت تغییر مربیان لیگ های برتر ایران هدف کلی تحقیق حاضر را تشکیل می دهد. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه بازیکنان تیمهای منتخب لیگهای برتر کشور (والیبال، بسکتبال، بدمینتون، کشتی، کاراته) در ۱۳۸۹ بودند ($N = ۳۹۰$)؛ که بازیکنان با استفاده از دو پرسشنامه، ادراک خود را از سبک رهبری (باس، ۱۹۸۵) و توانایی مدیریت تغییر (کالین کارنال، ۱۹۹۸) مربی خود مشخص نمودند. حجم نمونه بر اساس جدول مورگان به طور تصادفی به تفکیک برای هر رشته ورزشی انتخاب شد ($n = ۳۰۹$). برای توصیف صفات کیفی از درصد و فراوانی و صفات کمی از شاخص های تمایل به مرکز و پراکندگی استفاده شد. همچنین از آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون) برای تجزیه، تحلیل و تفسیر داده ها استفاده شد. نتایج نشان داد که بین سبک های رهبری با مهارت مدیریت تغییر ارتباط مثبت و معنی دار دارد.

۱. استادیار گروه تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان، ایمیل: Email: zy.fallah@gmail.com

۲. عضو هیات علمی دانشگاه گلستان

بررسی رابطه سابقه ورزشی با میزان تحلیل رفتگی

مربیان لیگ یک و لیگ برتر فوتبال ایران

دکتر عباس خدایاری^۱

دکتر حمید قاسمی^۲

بهنام طاهرزاده^۳

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه سابقه ورزشی با میزان تحلیل رفتگی مربیان لیگ برتر و لیگ یک فوتبال ایران می باشد. تحقیق حاضر از نوع کاربردی و توصیفی می باشد، نمونه آماری تحقیق کلیه مربیان لیگ برتر و لیگ یک فوتبال کشوری باشد که مجموعاً ۷۸ نفر مربی بودوروش نمونه گیری بصورت هدفدار بوده است، ابزار اندازه گیری شامل پرسشنامه تحلیل رفتگی مسلش می باشد که دارای آلفا کرونباخ ۰/۷۶٪ در این تحقیق می باشد.

از روش آماری همبستگی پیرسون جهت تعیین ارتباط سابقه ورزشی با تحلیل رفتگی و آزمون χ^2 (کای - اسکور) جهت بررسی رابطه بین تحلیل رفتگی و سابقه قهرمانی مربیان لیگ یک و برتر فوتبال کشور از روش آماری T مستقل جهت مقایسه تحلیل رفتگی در مربیان لیگ برتر و لیگ یک استفاده شد.

نتایج تحقیق نشان داد که بین هیچ یک از خرده مقیاس های تحلیل رفتگی و سابقه ورزشی مربیان رابطه معنی دار وجود ندارد. تحلیل رفتگی شغلی درمربیان به ویژه مربیان لیگ برتر بیشتر از لیگ یک به صورت جدی وجود دارد که به نظر قابل تامل است، به نظر می رسد بروز سطوح متوسط و بالاتر خستگی عاطفی در مربیان که باید ارتباط موثر و قوی با بازیکنان تحت رهبری خود ایجاد نمایند نگران کننده است و فدراسیون فوتبال

۱. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۲. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۳. کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی

می بایست نسبت به تغییر نگرش مربیان ، بهبود رفتارهای فردی و گروهی مربیان اقدام نماید .

واژه های کلیدی

تملیل رفتگی، لیگ برتر فوتبال و لیگ یک، بازیکنان و مربیان، سابقه ورزشی

بررسی عملکرد و ثبات مربیان تیم های فوتبال لیگ حرفه ای ایران

محمد سلطانی^۱

محمد تقی حسن زاده^۲

محمود علیزاده^۳

چکیده:

هدف این پژوهش بررسی ثبات مربیان و عملکرد تیمهای فوتبال لیگ حرفه ای ایران می باشد. داده های مربوط به جامعه آماری تحقیق، شامل هیجده تیم فوتبال حاضر در فصل ۸۹-۱۳۸۸ لیگ حرفه ای فوتبال ایران به صورت کتابخانه‌ای از اسناد معتبر بایگانی سازمان لیگ جمع آوری و با استفاده از آزمون U مان ویت نی ، تفاوت عملکرد تیم‌های دارای ثبات مربی و فاقد ثبات مربی ، تحلیل شد. عملکرد به عنوان نتایج ورزشی پایان فصل ، در قالب هشت شاخص: امتیاز ، رتبه ، برد ، باخت، مساوی، گل زده، گل خورده ، تفاضل گل و ثبات مربی در قالب تغییر یا عدم تغییر مربی در فصل مورد مطالعه، بررسی شده است.

یافته ها:

از هیجده تیم حاضر در فصل مورد مطالعه، ۳۳/۳۳ درصد تیمها دارای ثبات مربی و ۶۶/۶۷ درصد تیمها فاقد ثبات مربی هستند. ۷۱٪ از کل بازیهای فصل ، تحت مربیگری مربیان جدید(جایگزین) انجام شده است. از ۱۲ تیمی که مربیان خود را در طول فصل جابجا کرده اند، حدود ۳۳٪ آنها در نیمه بالایی و حدود ۶۷٪ در نیمه پایینی جدول رده

۱. دکتری مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی و ورزش - رئیس گروه توسعه ورزش قهرمانی و حرفه ای استان تهران
۲. دانشجوی دکتری مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی و ورزش، دانشگاه خوارزمی
۳. دانشجوی دکتری مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی و ورزش، دانشگاه خوارزمی

بندی قرار دارند. متوسط عمر مربیگری در فصل مورد مطالعه ۱۶/۱ هفته می باشد. تیمهای دارای ثبات مربی، ۶۵/۸۲٪ امتیازات داخل خانه و ۳۹/۵٪ امتیازات خارج از خانه را کسب کرده اند، در حالی که، ۴۳/۳۵٪ امتیاز داخل و ۲۲/۳۵٪ امتیازات خارج خانه توسط تیمهای فاقد ثبات مربی کسب شده است. ثبات مربیان بر میزان عملکرد تیمهای فوتبال لیگ حرفه‌ای ایران در شاخص های : امتیاز ($Z=-2/29$ ، $p=0/022$)، رتبه ($Z=-2/34$)، بُرد ($Z=-2/13$ ، $p=0/019$)، مساوی ($Z=-54/2$ ، $p=0/011$)، تفاضل گل ($Z=-1/96$)، $Z=0/049$ ، $p=0/049$) مؤثر بوده است.

یافته های پژوهش نشان می دهد که تغییر مربیان در لیگ حرفه ای فوتبال ایران، بسیار شایع است. با این حال در راستای کسب نتایج ورزشی بهتر اثربخش نبوده است.

واژه های کلیدی:

لیگ حرفه ای فوتبال ایران، عملکرد، تیم، ثبات مربی

روشهای کار آمد مدیریت تمرین در ورزش قهرمانی

دکتر علیرضا سلیمی آوانسر^۱

چکیده:

تمام تلاشهای مربیان و ورزشکاران در جهت فراهم آوردن کانونی است که به رشد و پیشرفت جسمانی، روانی، فنی و اجرای بهینه ورزشی منجر شود ولی بدون شناخت و آگاهی از عوامل موثر بر مدیریت تمرین این امر غیر ممکن است. مروری بر علم تمرین نشانگر آنست که دانش، تجربه و توانایی مربیان از یکسو و نحوه بکار گیری این عوامل از طرف دیگر نتایج کاملا متفاوتی را سبب می شود. در ورزش قهرمانی جایگاه ورزشکاران بعنوان سرمایه های ارزشمند ملی و هزینه های زیادی که برای پرورش آنها می شود بر کسی پوشیده نیست ولی پیچیده گی فرهنگی، اقتصادی، روانی، شخصیتی، فیزیولوژیکی، ژنتیکی، متابولیکی و مورفولوژیکی ورزشکاران باعث شده تا اولین گام مدیریت تمرین بر اساس یک شناخت عمیق صورت گیرد و آن مطالعه دقیق مربی بر ویژگی های ذکر شده می باشد بنابراین در تمام رشته های ورزشی باید نیاز های آمادگی جسمانی، تکنیکی، تاکتیکی، متابولیکی، روانی و نگرشی ورزشکاران مورد بررسی دقیق قرار گرفته و متناسب با نیاز هر فرد برنامه ریزی تمرینی ویژه فرد صورت گیرد. در دومین گام اصول تمرین (از اصل ویژگی تمرین گرفته تا اصل هم افزایی امواج مغزی در تمرین) و بکار گیری آنها قبل، حین و بعد از تمرین می باشد. گام سوم کنترل لحظه به لحظه بر تمام متغیر های اثر گذار بر مثلث طلایی قهرمانی یعنی تمرین بهینه، اجرای عالی و نتیجه مسابقه خواهد بود تا از این طریق جلوی خطا ها و اشتباهات گرفته شده و اصلاحات مورد نظر اعمال گشته و مسیر

۱. عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی تهران، دکتری تخصصی علم تمرین از آلمان

رشد و ترقی هموار گردد. بنابراین در این مقاله با تاکید بر واقعیت بیولوژیکی ورزشکاران و ظرفیت های متفاوت آنها، هشدار می‌دهم مطرح می‌شود تا مربیان و تیم های غافل از هویت ورزشی و مهارتی را، آگاه نموده و راه کارهای ورزشی سالم و موفق را به آنها نشان دهد. در این مبحث از طریق آموزش اصول علمی و عملی ورزش قهرمانی در صدد آن هستیم تا ورزشکاران، مربیان و افراد مسئول در این حیطه ها را با آخرین یافته ها آشنا نموده و آگاهی آنها را در زمینه نحوه انجام مطلوب تمرینات بالا برد. با توجه به اینکه تمرینات ورزشکاران قهرمان بعنوان یک محرک قوی، بسیاری از سیستم های بدن را تحت تاثیر قرار داده و بصورت کاملاً ناخودآگاه در کوتاه مدت یا بلند مدت باعث ایجاد تغییرات مثبت یا منفی در سیستم ها و ارگانهای بدن میشود لذا اگر تمرین درست مدیریت شود، نه تنها تاثیر مثبتی نخواهد داشت بلکه باعث ایجاد بسیاری از آسیبها و فشار های روحی و جسمی خواهد شد. در نتیجه عدم آشنایی ورزشکاران با تمرین صحیح و اصولی باعث میشود تا نتیجه مورد انتظار از ورزش حاصل نشود. لذا در این مقاله برای جلوگیری از این عارضه، عادات غلط تمرینی و اشتباهات رایج در مدیریت تمرینات ورزش قهرمانی به تفصیل بحث شده و نحوه اصلاح آنها بیان خواهد شد.

پیش بینی نتایج کشورهای آسیایی در بازی های المپیک بر مبنای عملکرد آنها در بازی های آسیایی

ناهید پیرجمادی^۱

دکتر حسین عیدی^۲

بهمن عسگری^۳

مقدمه:

پیش بینی در ورزش یکی از موضوعاتی است که مورد توجه پژوهشگران حوزه تربیت بدنی است. پژوهشگران حوزه تربیت بدنی روشهای مختلفی را برای پیش بینی عملکرد ورزشکاران (رتبه، مدال، برد و باخت، گل زده و ...) در رشته های ورزشی مختلف از جمله فوتبال، تنیس، بسکتبال، دو و میدانی، کریکت، و در رقابتهای لیگ حرفه ای، مسابقات دانشگاهی، مسابقات قهرمانی کشور، قاره ای و جهانی پرداخته اند. با این حال، در این مطالعات به بررسی رتبه ورزشکاران و تیم های ورزشی پرداخته شده است و عملکرد ملل مختلف و رتبه بندی آنها در این رویدادها مورد تجربه و تحلیل قرار نگرفته است. علاوه بر رقابت های تک رشته ای، رقابت های ورزشی چند ورزشی از جمله بازی های المپیک نیز وجود دارند که تعداد کشورها و ورزشکارانی بیشتری در آنها حضور دارند. بازی های المپیک بدون تردید بزرگ ترین رویدادهای ورزشی جهان است. یکی از جنبه هایی که پژوهشگران به تحقیق درمورد آن پرداخته اند، پیش بینی عملکرد کشورهای مختلف در بازی های المپیک (یا آسیایی) است (۱، ۲ و ۳). در این تحقیق پیش بینی عملکرد کشورهای آسیایی از لحاظ رتبه، تعداد مدال طلا و مجموع مدال ها در بازی های المپیک بر مبنای نتایج

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه خوارزمی

۲. استادیار دانشگاه رازی

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه خوارزمی، ایمیل: bahman.asgari@yahoo.com

کسب شده در بازی های آسیایی قبلی مورد بررسی قرار خواهد گرفت. مطمئناً فاصله کوتاه زمانی بین بازی های آسیایی و المپیک متناظر آن می تواند بر قدرت پیش بینی عملکرد در بازی های المپیک بر مبنای عملکرد در بازی های آسیایی تاکید کند. بنابراین، این تحقیق به دنبال پاسخ به این سوال ساده و کاربردی است که آیا عملکرد کشورها بر اساس رتبه، تعداد مدال طلا و مجموع مدالهای کسب شده در یک خرده رویداد (بازی های آسیایی) می تواند پیش بینی کننده مناسبی برای عملکرد آن کشورها در بازی های المپیک بعدی باشد؟

روش تحقیق:

برای بررسی عملکرد از سه متغیر رتبه، تعداد مدال طلا و مجموع مدال ها استفاده شد. جامعه آماری تمام کشورهای آسیایی شرکت کننده در بازیهای المپیک و بازیهای آسیایی بود ($N=43$). تمام جامعه آماری به عنوان نمونه آماری انتخاب شد و نتایج این کشورها در بازیهای المپیک و آسیایی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. جهت گردآوری داده ها از منابع معتبر استفاده شد و برای اطمینان از صحت اطلاعات، داده ها از طریق چند منبع مورد بررسی قرار گرفتند. روش اجرایی تحقیق به این صورت بود که هر دوره از بازیهای آسیایی به صورت متناظر به عنوان پیش بین بازیهای المپیک بعدی (بازیهای المپیکی که دو سال بعد برگزار می شود) در نظر گرفته شد. همچنین، به منظور بررسی و مقایسه توصیفی داده ها از روش های آمار توصیفی و برای تجزیه و تحلیل استنباطی داده های تحقیق از روش های آماری آزمون کلموگروف اسمیرونف، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه در نرم افزار SPSS و در سطح معناداری $P < 0.05$ استفاده شد.

نتایج:

یافته ها نشان داد که بین رتبه کشورهای آسیایی در بازیهای المپیک و آسیایی ($r=0.698, P \leq 0.01$)، تعداد مدال طلا در بازیهای المپیک و آسیایی ($r=0.915, P \leq 0.01$) و مجموع مدال ها در بازیهای المپیک و آسیایی ($r=0.942, P \leq 0.01$) رابطه مثبت و

معناداری وجود دارد. همچنین، با توجه به نتایج جدول ۱، ۲ و ۳، معادله رگرسیون خطی برای پیش بینی تعداد مدال طلا و مجموع مدال ها در بازیهای المپیک به وسیله تعداد مدال طلا و مجموع مدال ها در بازیهای آسیایی به صورت زیر است و بر اساس نتایج ضریب بتا به ازای یک واحد افزایش در تعداد مدال طلا و مجموع مدال ها در بازیهای آسیایی به ترتیب میزان تعداد مدال طلا و مجموع مدال ها در بازیهای المپیک ۰/۹۱۵ و ۰/۹۴۲ واحد افزایش می یابد.

$$0/08 - (\text{تعداد مدال طلا در بازیهای آسیایی}) 0/164 = \text{تعداد مدال طلا در بازیهای المپیک}$$

$$1/011 - (\text{مجموع مدال ها در بازیهای آسیایی}) 0/159 = \text{مجموع مدال ها در بازی های المپیک}$$

جدول ۱. نتیجه آزمون دوربین واتسون جهت عدم وابستگی خطاها

مدل	مجذور R	مجذور R شده	R تعدیل	خطای برآورد	استاندارد	آزمون واتسون	دوربین
رتبه	۰/۴۸۷	۰/۴۸۳		۱۵/۸۲۸		۱/۱۶۹	
تعداد مدال طلا	۰/۸۳۸	۰/۸۳۸		۱/۲۵۸		۱/۸۹۶	
مجموع مدال ها	۰/۸۸۸	۰/۸۸۷		۲/۵۸۹		۱/۵۰۴	

جدول ۲. آزمون معناداری معادله رگرسیون بین دو متغیرها

سطح معناداری	F	میانگین مجزورات	درجه آزادی	مجموع مجزورات		
۰/۰۰۱	۲۰۱۱/۸۶۷	۳۱۸۴/۹۲۷	۱	۳۱۸۴/۹۲۷	رگرسیون	تعداد مدال طلا
		۱/۵۸۳	۳۸۹	۶۱۵/۸۱۴	باقیمانده	
		۳۹۰	۳۸۰۰/۷۴۲	کل	
۰/۰۰۱	۳۰۷۲/۴۶۹	۲۰۵۸۷/۴۲۱	۱	۲۰۵۸۷/۴۲۱	رگرسیون	مجموع مدال ها
		۶/۷۰۱	۳۸۹	۲۶۰۶/۵۳۸	باقیمانده	
		۳۹۰	۲۳۱۹۳/۹۵۹	کل	

جدول ۳. متغیرهای معنادار در رگرسیون

سطح معناداری	t	ضریب استاندارد	ضرایب غیر استاندارد		
			بتا (Beta)	خطای استاندارد	
۰/۰۰۱	- ۳/۶۱۳	۰/۰۶۸	- ۰/۲۴۵	مقدار ثابت
۰/۰۰۱	۴۴/۸۵۴	۰/۹۱۵	۰/۰۰۴	۰/۱۶۴	تعداد مدال طلا در بازیهای آسیایی
۰/۰۰۱	- ۶/۹۱۵	۰/۱۴۶	- ۱/۰۱۱	مقدار ثابت
۰/۰۰۱	۵۵/۴۳۰	۰/۹۴۲	۰/۰۰۳	۰/۱۵۹	مجموع مدال در بازیهای آسیایی

نتیجه گیری:

همانگونه که مشاهده شد تعداد مدال های طلا و مجموع مدال های کسب شده در بازی های آسیایی می تواند پیش بین معناداری برای تعداد مدال های طلا و مجموع مدال های کسب شده در بازی های المپیک باشد. با این حال، باید توجه داشت که تعداد کشورهای آسیایی که در بازی های آسیایی موفق به کسب مدال می شوند، بالاتر از تعداد کشورهای آسیایی است که در بازی های المپیک مدال کسب می کنند. مطمئناً اگر تعداد مدال های طلا و مجموع مدال های کسب شده توسط کشورهای آسیایی در بازی های آسیایی را در فرمول ها قرار دهیم، تعداد مدال طلا و مجموع مدال هایی که در بازی های المپیک بدست خواهد آمد، مشخص می شود و این در حالی است که فقط تعداد مشخصی از این کشورها به این موفقیت نائل می شوند. بنابراین، باید توجه داشت که این فرمول ها تنها برای کشورهایی قابل تایید است که در دوره های اخیر المپیک مدال کسب کرده و در رتبه بندی قرار گرفته اند.

بازنگری و بهینه‌سازی شاخص‌های ارزیابی عملکرد هیئت‌های ورزشی

اداره کل ورزش و جوانان استان همدان

علی پارساجو^۱

غلامرضا شعبانی بهار^۲

چکیده:

این تحقیق به بازنگری و بهینه‌سازی شاخص‌های ارزیابی عملکرد هیئت‌های ورزشی استان همدان می‌پردازد. جامعه آماری این تحقیق شامل همه کارکنان و هیئت‌های ورزشی اداره کل ورزش و جوانان استان همدان می‌باشد که ۱۴۸ نفر به روش غیراحتمالی هدفمند انتخاب شدند. این پژوهش از نوع تحقیقات توصیفی است که به صورت پیمایشی انجام گردیده است. ابزار جمع‌آوری اطلاعات شامل؛ پرسشنامه که پس از تأیید روایی صوری آن توسط صاحب‌نظران، پایایی آن نیز در یک مطالعه راهنما ($\alpha = .88$) تأیید شد، و همچنین مصاحبه نیمه ساختار یافته و جلسات بحث متمرکز می‌باشد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها، از شاخص‌های مرکزی و پراکندگی آمار توصیفی و آزمون تحلیل واریانس دوطرفه فریدمن آمار استنباطی، استفاده گردید. یافته‌ها نشان دادند؛ شاخص‌های موجود ۳۲ عنوان می‌باشند که از میان آنها، ۳۰ عنوان بازنگری و ۲ شاخص بدون تغییر باقی ماند و در نهایت شاخص‌های ارزیابی هیئت‌های ورزشی استان همدان ۶۶ شاخص و در ۹ محور کلی شدند. در مراحل بعدی تیپ‌بندی‌های مختلفی برای ارزیابی عملکرد هیئت‌های ورزشی استان همدان پیشنهاد شد.

واژه‌های کلیدی :

ارزیابی عملکرد، شاخص‌های ارزیابی، هیئت‌های ورزشی، تیپ بندی

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی پژوهشگاه تربیت بدنی

۲. دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه بوعلی سینا، ایمیل : shabani1345@gmail.com

جایگاه تربیت بدنی و ورزش در سند چشم انداز،

نقشه جامع علمی و نظام سلامت کشور

دکتر حبیب هنری^۱

چکیده:

تدوین و ابلاغ سند چشم انداز بیست ساله جمهوری اسلامی ایران، گام نوین و مهمی در نظام برنامه ریزی کلان کشور به حساب می آید. پاره ای از مؤلفه های به کار رفته در این سند تفسیر و تبیینی روشن و مورد وفاق ندارد. چاره اندیشی در این زمینه می تواند سبب شود برنامه ریزان توسعه درک واحدی را در برنامه های توسعه مبنا قرار دهند. اتخاذ تدابیر لازم در لایه های مختلف نظام علم و فناوری و ترسیم صحیح و شفاف گردش فعالیت ها و تعاملات در بین اجزای نظام، ضامن اجرای نقشه و ارتقای بهره وری کشور در این زمینه است. امروزه ورزش و تربیت بدنی به عنوان یک موضوع مهم از منظرهای گوناگون که مبنای بسیاری از رفتارها و الگوهای اجتماعی است، نقش مهمی را در توسعه جامعه به خود اختصاص داده است، زیرا پیامدهای این پدیده علاوه بر دستاوردهای آشکار فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی در بسیاری از زوایایی پنهان عرصه های ملی و فراملی راه گشا بوده و زمینه های شکوفایی جامعه را فراهم می سازند. همچنین حفظ و استمرار کارکرد نقشه جامع علمی و چشم انداز نظام سلامت مستلزم پایش و مراقبت از پیشرفت اجرای نقشه در افق زمانی پیش بینی شده برای آن و مراقبت از صحت و اعتبار اجزای مختلف نقشه است. این پایش و مراقبت باید به گونه ای باشد که جهتگیری نظام اجرایی نقشه به سوی دستیابی به اهداف آن حفظ شود و در صورت بروز هرگونه تغییرات

۱. عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی

اثرگذار در مفروضات و اوضاع محیطی، این تغییرات در کوتاه ترین زمان شناسایی و آثار آن تحلیل شود و مراجع مربوط اقدامات اصلاحی مورد نیاز را به تصویب برسانند.

تصمیم‌گیری‌های کلان در یک جامعه مبتنی بر داده‌های کمی و کیفی مشخصی است که بر پایه شاخص‌های دقیق و از پیش تعیین شده انجام می‌شود. بدیهی است الگوی بومی شده پیشرفت در یک جامعه و در ابعاد کوچکتر آن در جامعه علمی ورزش کشور و چشم انداز نظام سلامت، زمانی صحیح به درستی ترسیم خواهد شد که ابعاد مختلف آن بررسی شده و اطلاعات صحیحی از متغیرهای اثرگذار بر آن در دسترس باشد.

چشم انداز پژوهش‌های تربیت بدنی و علوم ورزشی کشور می‌تواند افزایش اثربخشی حوزه در ایجاد اشتغال و کمک به نیازهای روز ورزش کشور از طریق تعامل سازنده با مراکز علمی روز دنیا باشد. به طوری که توسعه همه جانبه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و علمی ورزش کشور در سایه توجه به تجاری‌سازی پژوهش‌ها تحقق گردد. برای ارزیابی و یافتن جایگاه رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی در سند نقشه علمی کشور و چشم انداز نظام سلامت با یستی به شاخص‌های موجود در این سند توجه کرد. لذا با مقایسه و ارزشیابی به این مهم دست می‌یابیم که در این حوزه تا کنون قدم‌هایی را برداشته ولیکن تا رسیدن به آرمان‌ها و اهداف موجود در سند راه‌درازی را بایستی طی کند. محقق در این مقاله وضعیت موجود و مطلوب علمی رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی را به بررسی و تحلیل می‌گذارد و از این منظر به پیشنهادهاتی که بتواند در مسیر سند علمی کشور و چشم انداز نظام سلامت محقق گردد، می‌پردازد.

تأثیر جامعه‌پذیری سازمانی بر حفظ داوطلبی در ورزش دانشجویی

معصومه کلاته سیفری^۱

دکتر هاشم کوزه‌چیان^۲

دکتر محمد احسانی^۳

دکتر سید یعقوب حسینی^۴

چکیده

هدف از این تحقیق تعیین اثر جامعه‌پذیری سازمانی بر تمایل به ادامه‌ی همکاری داوطلبی در ورزش دانشجویی کلان شهر تهران بود که با روش تحقیق توصیفی-زمینه‌یابی و به صورت میدانی اجرا شد. جامعه تحقیق، کلیه داوطلبان انجمن‌های ورزش دانشجویی دانشگاه‌های آموزش عالی کلان شهر تهران بود ($n=550$). به منظور نمونه‌گیری از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شد و برای تعیین تعداد نمونه از جدول تعیین حجم نمونه مورگان استفاده گردید و از ۲۸۶ نفر اطلاعات جمع‌آوری شد. به منظور جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه جامعه‌پذیری سازمانی (OSQ)، پرسشنامه تمایل به ادامه‌ی همکاری داوطلبی (ICQ) و پرسشنامه خصوصیات دموگرافیک استفاده شد. از آمار توصیفی و مدل‌یابی معادلات ساختاری با تاکید بر نرم افزار AMOS/18 برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد. نتایج نشان داد که جامعه‌پذیری سازمانی با ضریب مسیر (۰/۳۸) بر تمایل به ادامه

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه تربیت مدرس، ایمیل: Ma.kalateh@gmail.com

۲. دانشیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تربیت مدرس

۳. دانشیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تربیت مدرس

۴. استادیار گروه مدیریت بازرگانی دانشگاه خلیج فارس

همکاری اثرگذار است. به طور کلی جامعه‌پذیری نقش مهمی در حفظ داوطلبان ورزش دانشجویی دارد.

واژگان کلیدی:

جامعه‌پذیری سازمانی، انجمن ورزش دانشجویی، تمایل به ادامه‌ی همکاری داوطلبی

کاربرد رگرسیون چندکی در پانل داده های ورزشی

دکتر عبدالرضا بازرگان لاری^۱
مهدی شهبازی^۲ و حوریه نیکدست

چکیده:

امروزه آمار به عنوان ابزاری مناسب در اکثر رشته های علمی و تحلیلهای مرتبط با آنها کاربرد دارد و روشها و فنون پیشرفته آن راهگشای بسیاری از مشکلات و مسائل علمی است. درسالهای اخیر موضوعاتی نظیر برآورد، آزمون و استفاده از مدلهای پانل دیتا رشد چشمگیری داشته است. رگرسیون چندکی نیز به عنوان مقوله ای کاربردی در ورزش، رابطه چندک دلخواهی از توزیع متغیرهای وابسته را با متغیرهای مستقل از طریق مدلهای آماری تبیین می کند و هدف آن بدست آوردن برآورد یا تخمین پارامترهای مجهول مدلهاست. اکثر مدلهای پیش بینی از مدلهایی استفاده می کنند که برنرمال بودن میانگین شرطی تأکید دارند. این درحالی است که مزیت بارز مدل رگرسیون چندکی نسبت به این نوع از مدلها، حساسیت کمتر آن نسبت به رفتار مشاهدات دنباله ای و داده های پرت است. از آنجا که رگرسیون چندکی و کاربرد آن در داده های پانل، نخستین بار در اقتصاد و اقتصادسنجی آغاز گردید شاید اینگونه به نظر برسد که کاربرد آن در دیگر رشته ها ضرورتی ندارد.

اما در دهه های پایانی قرن بیستم و سالهای اخیر شاهد رشد چشمگیر آن در ورزش و بررسی وضعیت لیگهای ورزشی مختلف و مطرح دنیا چه در آمریکا و چه در اروپا هستیم به عنوان نمونه در بررسی و تحلیل وضعیت مالی لیگ فوتبال فرانسه با استفاده از رگرسیون چندکی این نتیجه حاصل شد که کمکهای دولتی یک سرمایه سنتی برای همه

^۱. استادیار دانشگاه آزاداسلامی- واحد علوم و تحقیقات فارس

^۲. دانشجوی کارشناسی ارشد آمار ریاضی دانشگاه آزاداسلامی- واحد علوم و تحقیقات فارس و کارشناس ارشد آمار و اطلاعات وزارت ورزش و جوانان

باشگاههای ورزشی فرانسه (و نیز برای فوتبال) است که با تکیه بر آن در بازار ورزش موفقیت حاصل می‌شود.

کلید واژه ها :

پانل دیتا، تابع کنترل، پندکها، داده پرت، (گرسبون مذاقل مربعات، متغیر

تصادفی

اوقات فراغت و سرمایه اجتماعی؛ جایگاه ورزش و نقش مدیران

دکتر فرزاد غفوری^۱

چکیده:

اغلب گفته می شود که شرکت در فعالیت های ورزشی با توسعه بهداشت و تقویت سرمایه اجتماعی رابطه دارد. در این میان بر اساس ادعای دانشمندان، ورزش های تیمی در ایجاد فضای مناسب برای این منظور، نقش پررنگ تری دارد (۱). از سرمایه ی اجتماعی تعاریف متعددی ارائه شده است. آنچه در همه این تعاریف مشترک است، ایجاد حس تعامل و تشکیل یک شبکه اجتماعی در درون سازمان ها برای دستیابی به هدف های آن هاست. مثلا فوکویاما (۲۰۰۱) سرمایه اجتماعی را عبارت از توانایی افراد برای کار کردن با یکدیگر، به منظور دست یابی به اهداف مشترک در گروه ها و سازمان ها تعریف کرده است (۲). سرمایه اجتماعی با وارد کردن افراد و گروه ها در شبکه ها و یا ساختارهای اجتماعی، اثر مهمی بر بهزیستی سازمان ها و کشورها دارد. معروف است که گفته می شود: "مهم نیست چه می دانی، مهم این است که چه کسانی را میشناسی!" سرمایه اجتماعی دارای دست آوردهایی از قبیل راهنمایی، وحدت قابل اعتماد، خودباوری، فرصتی برای یادگیری، تعلق و هم افزایی است (۳). یکی از مصداق های سازمان هایی با ویژگی های فوق، سازمان های داوطلبی است که در آن ها افراد برای اهداف انسانی گرد هم می آیند و همین گردهمایی، چون دارای ریشه انسانی و داوطلبانه است منجر به ایجاد یک شبکه انسانی قوی شده و بدین ترتیب به سرمایه اجتماعی منتهی می شود (۱).

پژوهشگران (۴) ادعا کرده اند که حتی در سیاست گذاری های ورزشی باید به مبانی سرمایه اجتماعی نیز توجه کرد. دلیل آن ها نقش غیرقابل اغماض ورزش (حمایت

۱. دانشگاه علامه طباطبائی (ره)

اجتماعی، تعلق و اتصال اجتماعی) در توسعه سرمایه اجتماعی است. این مقاله سعی دارد به سرمایه اجتماعی از منظر اوقات فراغت و نقشی که ورزش در این فرایند تشکیل و تقویت سرمایه اجتماعی ایفا می کند، بپردازد. اوقات فراغت را به زمان هایی نسبت داده اند که فرد، به دور از دغدغه های محیط رسمی، به فعالیت هایی می پردازد که با نیازها و اولویت های وی نزدیک ترند. محیط رسمی، چنین فرصت هایی را برای اعضای خود فراهم نمی کند و اساسا در درون سازمان ها نمی توان انتظار روابط بین فردی عمیق هم داشت چون اعضا ممکن است از وظایف رسمی خود دور شوند. فعالیت های اوقات فراغت، طیف گسترده ای از فعالیت ها را شامل می شود و در بر گیرنده بخش های هنر، گردشگری، فرهنگی و ورزشی و... است. فعالیت های ورزشی به دلیل ماهیت غیر رسمی خود، می توانند در ایجاد شبکه های اجتماعی گاهی حتی نقش مهم تری نسبت به نهادهایی مانند سازمان های داوطلبی، هنری و سایر نهادهای اجتماعی داشته باشند (۵). این شبکه های اجتماعی خود منجر به افزایش اعتماد به نفس، تعلق و حمایت اجتماعی خواهند شد که در نهایت اثراتی مانند خودباوری، هم افزایی، راهنمایی و... به دنبال خواهد داشت. آیا ارزش های اجتماعی شکل گرفته در سازمان های ورزشی، فراتر از سازمان ها یا شبکه های غیر ورزشی است؟ به این پرسش در ادبیات موجود با ابهام پاسخ داده شده است. البته نوع، شدت، و زمان مشارکت در فعالیت های ورزشی روی کیفیت شبکه های اجتماعی تاثیر بسزایی دارد. همچنین در بعد تعلق اجتماعی، مشخص شده که نقش سازمان های ورزشی بیشتر از نوع غیر ورزشی آن بوده است (۳).

وظیفه مدیران در این شرایط، ایجاد فضایی است که مکمل جو سازمانی حاکم بر سازمان های رسمی باشد، به نحوی که اعضای سازمان با درگیری در فعالیت های تفریحی سالم، خارج از فضای رسمی نسبت به محیط کاری، با همکاران خود احساس تعلق و هم افزایی داشته باشند. چنین روابطی به ویژه در هم گرایی کارکنان رده های مختلف، که در محیط رسمی فاقد موقعیت های مشابه هستند، نقش خیره کننده ای دارد. فضای حاکم بر

فعالیت های ورزشی اوقات فراغت، اعضای سازمان را برای هم فکری و تحمل یکدیگر در محیط رسمی آماده تر خواهد کرد.

گزیده منابع:

- (۱) Putman, R. (2000). Bowling alone: The collapse and revival of American community. New York: Simon & Schuster
- (۲) Fukuyama, F. (2001) Social capital, civil society and development. Third world quarterly, Vol. 22, No. 1 pp. 7-20
- (۳) Nicholson, Matthew, Kevin Brown and Russell Hoye(2012) Sport's social provisions. Sport Management review. <http://dx.doi.org/10.1016/j.smr.2012.08.003>
- (۴) Hoye R. & Matthew Nicholson (2009) Social capital and sport policies in Australia: Policy transfer in action. Public Management Review, 11, 441-460
- (۵) Wallston B., S. Alagna, B. DeVellis, & R. F. DeVellis(1983) Social support and physical health. Health Psychology, 2, 137- 149

ارائه الگو و استراتژی های توسعه ورزش همگانی در ایران

دکتر محمد جوادی پور^۱

مونا سمیع نیا^۲

چکیده:

هدف از این پژوهش، تبیین موقعیت راهبردی و ارائه استراتژی توسعه ورزش همگانی در ایران و همچنین ارائه مدل می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش را مدیران فدراسیون ورزش همگانی، اعضای شورای راهبردی فدراسیون، انجمن‌های ورزشی تحت پوشش فدراسیون و هیئت‌های ورزش همگانی استانها تشکیل می‌دهند. به منظور بهره‌برداری مناسب از دیدگاه‌های کارشناسی صاحب‌نظران و دست‌اندرکاران پرسشنامه‌ای در قالب مفاد تهیه شده برنامه راهبردی برای جامعه هدف، مدیران فدراسیون‌ها و انجمن‌های ورزشی، هیئت‌های ورزشی استان، اعضای شورای راهبردی فدراسیون ارسال گردید. مقیاس پرسشنامه در طیف پنج سطحی لیکرت (کاملاً موافقم، موافقم، نظری ندارم، مخالفم و کاملاً مخالفم) طراحی شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، علاوه بر شاخص‌های توصیفی، آزمون مقایسه‌ی میانگین‌ها و آزمون فریدمن، از ماتریس ارزیابی درونی و بیرونی نیز استفاده شده است. یافته‌های پژوهش نشان داد که این ورزش بر روی محور مختصات SWOT قرار دارد که از لحاظ عوامل درونی در ناحیه‌ی قوت‌ها و از نظر عوامل بیرونی سازمان در ناحیه‌ی فرصت‌ها جای می‌گیرد. پس از آن به تناسب نقش فرایندهای ورزش همگانی با سایر ورزشها و ارتباط آن با مؤلفه‌های پشتیبانی، مدیریت و کنترل فرایند و فرهنگ و ارزشهای دینی، الگوی توسعه ورزش همگانی ایران با ساختار علمی مدیریت ورزشی، ساختار فرایندی

^۱. عضو هیأت علمی دانشگاه تهران، Email: javadipour846@yahoo.com

^۲. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی، Email: mona_ashena@yahoo.com

و ارتباط با سایر ورزشها و حلقه‌های مدیریت کلان برای سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی کلان و سطوح پشتیبانی و اجرایی آن ارائه شده است.

واژه های کلیدی :

ورزش همگانی، الگوی ورزش همگانی، استراتژی

تحلیلی بر ورزش همگانی ایران، با کاربرد مدل یابی معادلات ساختاری

مرجان صفاری^۱

محمد احسانی^۲

مجتبی امیری^۳

هاشم کوزه چیان^۴

چکیده:

جوهره علم بر پایی مدل های فراگیر است و نه داده های پراکنده، زیرا داده ها در قالب مدل می توانند کشف، تبیین، تعبیر شوند. فقدان مدل های قابل اتکا در ورزش و بویژه ورزش همگانی در ایران محقق را برآن داشت تا به دست یابی مدل ورزش همگانی ایران اهتمام ورزد. هدف این مطالعه، ارایه مدلی به منظور اندازه گیری و تحلیل ورزش همگانی ایران است. بدین منظور از پرسشنامه ۶۶ سوالی مبتنی بر مدل ورزش همگانی ایران (برآمده از مطالعه ای کیفی به روش گراند تئوری) استفاده شد.

مقدارکای اسکور مدل، برابر با $۷۶ / ۳۸۵$ ، شاخص برآورد ریشه میانگین مجذورخطا برابر با $۰.۸۲ / .$ ، شاخص نیکویی برازش برابر با $۰.۹۵ / .$ و شاخص نیکویی برازش اصلاح شده برای درجات آزادی مدل نیز برابر با $۰.۹۴ / .$ است، این مقادیر، حاکی از برازش خوب مدل است. این مدل بیان می کند که مشارکت مردم در ورزش از زمینه های گسترده تر اثرمی پذیرد. این مدل نمایش ساده ای از ورزش همگانی ایران است و ساخت های

۱. استادیار دانشکده تربیت بدنی دانشگاه خوارزمی

۲. دانشیار دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس

۳. دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

۴. دانشیار دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس

اساسی ورزش همگانی ایران را می‌رساند. برپایه این مدل می‌توان فرایند ورزش همگانی ایران را تجزیه و تحلیل کرد و به نوعی دسته بندی جدید دست یافت.

کلید واژه ها:

ورزش همگانی، ایران، مدل سازی معاملات سافتاری

نقش تحقیقات بیومکانیک ورزشی در ارتقاء ورزش کشور

مهرداد عنبریان^۱

مقدمه:

امروزه رکوردهای ورزشی هر سال در حال تغییر و پیشرفت است. کشورها باهدف شعار المپیک یعنی بالاتر، سریع تر و قوی تر بی درنگ و پرشتاب در حال برنامه ریزی هستند و در این مسیر از ابزارهای گوناگون بهره می‌برند. بیومکانیک ورزشی یکی از این ابزارها بوده که در سال‌های اخیر در ارتقا ورزش قهرمانی نقش داشته و در آینده موثرتر در خدمت ورزش قرار خواهد گرفت. هدف این مقاله تلاش در معرفی کارکردهای علم بیومکانیک ورزشی در اجرای مهارت‌های ورزشی است.

بیومکانیک و ارتقاء مهارت ورزشی:

در حوزه ورزش قهرمانی، اگر چه در کشور ما ضرورت علمی کردن ورزش به منظور رسیدن به جایگاهی مناسب در دنیا احساس می‌شود، اما نیل به این هدف مستلزم عبور از شعارزدگی و برنامه ریزی منطقی در به کارگیری علوم مختلف در بهبود جنبه های مختلف نظیر شناخت عوامل موثر در قهرمانی، ارتقا سطح آگاهی مربیان از ویژگی های بدنی ورزشکاران و ظرفیت های عملکردی موثر در موفقیت ورزشی است. بیومکانیک ورزشی از طرق مختلف می‌تواند در ارتقاء ورزش قهرمانی و متحول کردن رکوردهای ورزشی موثر باشد.

۱. اصلاح شیوه های تمرینی و بهبود وضعیت و ظرفیت بدنی ورزشکار متناسب با نوع ورزش و مهارت: تحقیقات بیومکانیکی در بهره مندی از روش های تمرینی نوین به جای

۱. دانشیار بیومکانیک ورزشی دانشگاه بوعلی سینا همدان

تمرینات سنتی توانسته ظرفیت فیزیکی در ورزشکاران را ارتقاء بخشد. نمونه ای از آن کاربرد تمرینات پلايومتریک برای افزایش توان عضلانی و چابکی است (Vaczi et al., 2013).

۲. اصلاح یا تغییر تکنیک‌های ورزشی: برای نمونه تحقیقات بیومکانیکی اواخر دهه ۱۹۶۰ تغییر در پاسچر و پوزیشن دست شناگران تحولی عظیم در نیروی کشش و پیشروی ایجاد کرد (Li Li, 2012).

۳. بهینه سازی تعامل ورزشکار با محیط و ابزار مورد استفاده در ورزش مبتنی بر قوانین علمی و مکانیکی در ورزش قهرمانی: مطالعات مختلف کینماتیکی و کینتیکی مرتبط با اثر کفش در تعامل بهتر ورزشکار با شرایط محیطی و مهارت به منظور بهبود اجرا و یا پیشگیری از آسیب ورزشی منجر به تحولی عظیم در طراحی کفش ورزشی شده است (Van Ingen Schenau et al., 1996).

شناخت این عوامل و تاثیرات مثبت و یا منفی آن برای مربیان در ارتقاء سطح مهارتی، اصلاح تکنیک، بهینه سازی تمرین نقش حیاتی دارد.

بیومکانیک و ورزش همگانی:

در حوزه ورزش همگانی، علم بیومکانیک از چند طریق می‌تواند ورود پیدا کند و در نتیجه باعث ارتقا سطح سلامت جامعه شود:

۱) از طریق آموزش مفاهیم و مباحث بیومکانیکی نظیر ارائه روش اجرای صحیح فعالیت‌های روزمره به منظور کاهش تاثیر نیروهای غیرمتعارف بر مفاصل و عضلات و برخورداری از پاسچر مناسب (Vidal et al., 2013; Reid et. al, 2004).

۲) راه دیگر کاربرد علم بیومکانیک در ارتقاء عملکرد حرکتی افرادی که به نوعی با اختلالات عضلانی-اسکلتی مواجهند (عنبریان و همکاران، ۱۳۸۹). این حوزه از طریق کاربرد مفاهیم بیومکانیکی در جهت اصلاح حرکات و ساخت ابزار کمکی نظیر وسایل ارتوتیکی کمک می‌کند (اسماعیلی و همکاران، ۱۳۹۲).

۳) شناسایی، کشف و ارزیابی ویژگی‌های فیزیکی یکی دیگر از کارکردهای بیومکانیک است که در مقوله استعدادیابی ورزشی می‌تواند به هر دو حوزه ورزش قهرمانی و همگانی کمک کند.

کلمات کلیدی:

بیومکانیک ورزشی، ورزش قهرمانی، ورزش همگانی.

منابع:

1. Li Li. How Can Sport Biomechanics Contribute to the Advance of World Record and Best Athletic Performance? Measurement in Physical Education and Exercise Science 2012; 16: 194–202.
2. Váczi M, Tollár J, Meszler B, Juhász I, Karsai I. Short-term high intensity plyometric training program improves strength, power and agility in male soccer players. J Hum Kinet. 2013; 36:17-26.
3. Van Ingen Schenau GJ, De Groot G, Scheurs AW, Meester H, De Koning JJ. A new skate allowing powerful plantar flexions improves performance. Med Sci Sports Exerc. 1996; 28(4):531-5.
4. Vidal J, Borràs PA, Ponseti FJ, Cantallops J, Ortega FB, Palou P. Effects of a postural education program on school backpack habits related to low back pain in children. Eur Spine J. 2013; 22(4):782-7
5. Reid SA, Stevenson JM, Whiteside RA. Biomechanical assessment of lateral stiffness elements in the suspension system of a backpack. Ergonomics. 2004;47(12):1272-81.
۶. مهرداد عنبریان، شیما خلیلی، محمدرضا نیکو (۱۳۸۹). اثر یک دوره تمرین تعادلی هشت هفته ای بر عملکرد تعادلی دختران نوجوان مبتلا به پای گود ایدئوپاتیک. پژوهش در علوم ورزشی (تخصصی طب ورزشی)، شماره ۶: ۶۷-۸۲.
۷. حامد اسماعیلی، مهرداد عنبریان، بهروز حاجیلو، محمد علی سنجری (۱۳۹۲). اثر کوتاه مدت کفی طبی بر فعالیت الکتریکی و هم انقباضی عضلات ساق افراد دچار صافی کف پا. پژوهش در علوم توانبخشی، شماره ۹ (۲).

ارزیابی سطح مشارکت سالمندان در فعالیت های ورزشی و عوامل بازدارنده آن

اسماعیل شریفیان^۱

سلمان سلطانی نژاد^۲

هدف از مطالعه حاضر ارزیابی سطح مشارکت سالمندان در فعالیت های ورزشی و عوامل بازدارنده آن بود. بدین منظور ۳۱۰ نفر از سالمندان شهر کرمان با میانگین سنی (47 ± 65) که در پارکها، محیط های طبیعی و مکانهای عمومی به فعالیت و یا تفریح می پرداختند به صورت تصادفی انتخاب و حاضر به همکاری و تکمیل پرسشنامه شدند. جهت جمع آوری اطلاعات مربوط به ارزیابی سطح مشارکت سالمندان در فعالیت های ورزشی و عوامل بازدارنده آن از پرسشنامه محقق ساخته ای با طیف پنج ارزیابی لیکرت که منطبق با اهداف و جامعه تحقیق بود استفاده شد ($\alpha=0.79$). همچنین جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمونهای آماری t یک نمونه ای، t دو گروه مستقل و آنالیز واریانس مکرر استفاده شد.

یافته ها نشان بین عوامل اقتصادی، اجتماعی، خانوادگی، ساختاری و نمره ملاک تفاوت معنی داری مشاهده شد ($P < 0.05$). اما در مقابل بین عوامل فرهنگی، ساختاری، فردی، آب و هوا و نمره ملاک تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($P > 0.05$). همچنین بین سالمندانی که به صورت منظم و نا منظم به فعالیت ورزشی می پرداختند بین تمامی عوامل (اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، خانوادگی، ساختاری، فردی و آب و هوا) تفاوت معنی داری مشاهده شد ($P < 0.05$). بطور کلی در سالمندانی که بطور منظم به فعالیت ورزشی می پرداختند تمام مولفه های باز دارنده به جزء عامل آب و هوا، کمتر مانعی برای حضور این گروه سنی برای فعالیت بدنی بود. همچنین بین موانع مورد بررسی فقط در عامل فرهنگی

۱. استادیار دانشگاه شهید باهنر کرمان

۲. کارشناس ارشد تربیت بدنی

بین دو جنس تفاوت معنی داری مشاهده شد ($P < 0/05$). اما در مقابل در سایر موارد اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0/05$). اما در مقابل بین موانع مورد بررسی بر اساس سطح تحصیلات در موانع اقتصادی، اجتماعی، خانوادگی و ساختاری تفاوت معنی داری مشاهده شد ($P < 0/05$). اما در موانع فرهنگی، فردی و آب و هوا اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0/05$).

عدم دسترسی آسان، عدم استقلال مالی و همچنین اعتقادات فردی تا حد زیادی مانع از حضور سالمندان در فعالیتهای بدنی می شود. بطور کلی با رفع عوامل ساختاری و همچنین مهیا کردن شرایط حضور در فعالیتهای بدنی با توجه به شرایط فرهنگی و اجتماعی در واقع شرایط فعالیت بدنی به صورت منظم را در جامعه فراهم می کند و این خود تضمین کننده سلامت عمومی جامعه و به خصوص این رده سنی می باشد.

کلید واژه ها:

سالمندان ، مشارکت ورزشی، عوامل بازدارنده

بررسی نقش عوامل فردی و بین فردی در ارتقاء مشارکت

در ورزش همگانی در بین شهروندان تبریز

بهمن مددی^۱

سمیه ولایتی خواجه^۲

حسین صالحی پورمهر^۳

چکیده:

مقاله حاضر نتایج تحقیق انجام شده در زمینه نقش عوامل فردی و بین فردی در ارتقاء مشارکت در ورزش همگانی در بین شهروندان تبریز را مورد بحث قرار می‌دهد. برای تبیین نظری تحقیق حاضر از مدل کرافورد و گادبی که صورت تکمیل شده مدل جکسون است که اثر عوامل مختلف بر مشارکت در ورزش همگانی را بازگو می‌کند استفاده شده است. همانند جکسون، کرافورد و گادبی نیز عوامل ارتقاءدهنده را در سه طبقه جای می‌دهند: عوامل ارتقاءدهنده فردی، عوامل ارتقاءدهنده بین فردی و عوامل ارتقاءدهنده ساختاری. در این پژوهش برای بررسی روابط بین متغیرها از روش پیمایش استفاده شده و ابزار گردآوری اطلاعات پرسش‌نامه می‌باشد. برای سنجش هریک از متغیرها سوالات و گویه‌هایی طرح شد که پس از انجام آزمون‌های اعتبار و پایایی، به‌عنوان مقیاسی برای سنجش این متغیرها مورد استفاده قرار گرفت. ضریب آلفای کرونباخ برای متغیر عوامل ارتقاءدهنده بین فردی ۰/۸۰، برای متغیر عوامل ارتقاءدهنده فردی ۰/۸۱ و برای متغیر مشارکت در ورزش همگانی ۰/۸۹ بوده است. جمعیت آماری این تحقیق کلیه شهروندان

۱. مدیر امور علمی و پژوهشی اداره کل ورزش و جوانان آذربایجان شرقی

۲. کارشناسی ارشد پژوهش علوم اجتماعی دانشگاه خوارزمی

۳. دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی اقتصادی و توسعه دانشگاه تبریز، ایمیل: h.salehi@tabrizu.ac.ir

تبریز است. حجم نمونه بر اساس فرمول نمونه‌گیری کوکران ۸۰۷ نفر برآورد شد. یافته‌های تحقیق در سطح دومتغیره نشان می‌دهند که همواره ارتقاء عوامل ارتقاء‌دهنده ساختاری، عوامل ارتقاء‌دهنده بین‌فردی و عوامل ارتقاء‌دهنده فردی، افزایش مشارکت در ورزش همگانی و در نتیجه ارتقاء و توسعه ورزش همگانی را به همراه خواهد داشت. همچنین طبق نتایج آزمون رگرسیون چندمتغیره، هرچند که هر سه متغیر مستقل در پیشگویی متغیر وابسته به‌طور معنی‌داری مؤثر می‌باشند ولی متغیر عوامل فردی به مراتب سهم بیشتری در مقایسه با سایر متغیرهای مستقل دارد. بعد از عوامل فردی، عوامل بین‌فردی بر مشارکت در ورزش همگانی تأثیرگذار بوده و عوامل ساختاری نیز کمترین اثر را دارا می‌باشد.

واژگان کلیدی:

ورزش همگانی؛ مشارکت؛ عوامل فردی؛ عوامل بین‌فردی

مقایسه کیفیت زندگی مرتبط با تندرستی سالمندان فعال و غیر فعال

شهرستان گرگان

محمد علی نودهی^۱

کیانوش دیلمی^۲

چکیده:

هدف: هدف از انجام تحقیق حاضر، مقایسه کیفیت زندگی مرتبط با تندرستی در بین سالمندان فعال و غیر فعال شهرستان گرگان بود.

(روش بررسی): در این مطالعه که در سال ۱۳۹۰ انجام گرفت، تعداد ۹۰ نفر از سالمندان مرد شهرستان گرگان به عنوان آزمودنی های تحقیق انتخاب شدند. آزمودنی ها با توجه به مقدار فعالیت بدنی و ورزش هفتگی، به دو گروه فعال ($N = 35$) و غیر فعال ($N = 55$) تقسیم شدند. وضعیت کیفیت زندگی سالمندان با استفاده از پرسشنامه کیفیت زندگی مرتبط با تندرستی ($SF - 36$) اندازه گیری شد. بمنظور تجزیه و تحلیل آماری داده ها از آزمون "یومن ویتنی" استفاده شد.

یافته ها: نتایج حاصل از بررسی های بعمل آمده نشان داد که سالمندان فعال در مقایسه با سالمندان غیر فعال بطور معناداری از محدودیت فعالیت بدنی، مشکلات جسمی، مشکلات روانی و درد کمتری برخوردار بودند ($P < 0/05$). سالمندان فعال بطور معناداری بیشتر از سالمندان غیر فعال از انرژی، نشاط، سلامت روانی و سلامت عمومی برخوردار بودند

۱. کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه ریزی ورزشی

($P < 0/05$). آزمودنی های فعال و غیر فعال از نظر عملکرد اجتماعی تفاوت معناداری با یکدیگر نداشتند ($P = 0/27$).

نتیجه گیری: با توجه به یافته های حاصل از تحقیق می توان نتیجه گیری نمود سالمندانی که در طول هفته در برنامه های ورزشی و فعالیت های بدنی منظم شرکت می کنند، در مقایسه با سالمندانی که از نظر بدنی غیر فعال هستند، از کیفیت زندگی بالاتری برخوردار می باشند.

کلید واژه ها :

سالمندی، فعالیت بدنی، کیفیت زندگی

مقالات پوستر

تأثیر هشت هفته تمرین مراقبه بر میزان اضطراب تیراندازان نخبه

مسعود رحیم پور^۱

امیررضا آشورماهانی^۲

مقدمه :

هرجا صحبت از آرام سازی می شود بدون شک پدیده هایی به نام استرس و اضطراب متبادر می شود. برای شرکت در رقابتهای ورزشی به سطحی از برانگیختگی فیزیولوژیکی نیاز داریم. اضطراب به عنوان میزان افزایش یافته ای از انگیزتگی می باشد که با ادراکات منفی و بازدارنده به هنگام تمرین و رقابتهای ورزشی همراه است. راهبردهای مدیریت استرس بیشتر شامل آرمیدگی یا آرام کننده ها است. مراقبه از جمله تکنیک هایی است که در بین روشهای جسمانی از جایگاه خاصی برخوردار است و بنظر می رسد ترکیبی از بیوفیدبک و آرام سازی تدریجی عضلانی باشد. هدف از مطالعه حاضر بررسی نقش میانجی گرانه تمرینات مراقبه بر میزان اضطراب تیراندازان نخبه مرد می باشد.

روش شناسی :

مطالعه حاضر از نوع نیمه تجربی و جامعه آن شامل تمامی تیراندازان نخبه استان کرمان می باشد. شرکت کنندگان شامل ۱۵ تیرانداز نخبه مرد با میانگین سنی $(M = 29 \pm 4/3)$ سال می باشد که از روش نمونه گیری دردسترس بدست آمده است. همچنین از سیاهه اضطراب ورزشی SAS به عنوان ابزار جمع آوری اطلاعات استفاده

۱. کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی و مدرس دانشگاه آزاد اسلامی مرکز ماهان

Email : Ma_rahimpour@Yahoo.Com

۲. کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی و مدیرگروه تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی مرکز ماهان

Email : Amir_Ashoor_Mahany@Yahoo.Com

شد. شرکت کنندگان پس از شرکت در پیش آزمون، تمرینات مراقبه و آرامسازی خود را تحت نظر متخصصین مراقبه به مدت ۸ هفته و هر هفته ۳ جلسه و هر جلسه به مدت ۲۰ دقیقه انجام دادند. این تمرینات شامل مدیتیشن آناپانا و ریلکسیشن شواسانا بود. متعاقب تمرینات، پس آزمون گرفته شد. و سپس با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون آماری t همبسته جهت مقایسه بین پیش آزمون و پس آزمون ($P < 0/05$)) به تجزیه و تحلیل داده ها پرداخته شد.

یافته ها :

از آزمون کلموگروف- اسمیرنوف جهت طبیعی بودن داده ها استفاده شد. نتایج نشان داد که بین پیش آزمون و پس آزمون مولفه های اضطراب جسمانی و شناختی تفاوت معنی داری وجود دارد ($P < 0/05$). همچنین بین پیش آزمون و پس آزمون مولفه تمرکز تیراندازان، تفاوت معنی داری مشاهده می شود ($P < 0/05$).

بحث و نتیجه گیری :

با توجه به نتایج بنظر می رسد که انجام تمرینات مراقبه بر کاهش اضطراب جسمانی، شناختی و افزایش تمرکز اثر مثبت معنی داری دارد. نتایج موید این نکته است که تمرین منظم مراقبه به ورزشکار در سطوح مختلف رقابت کمک می کند تا یک حالت آرام سازی عمیق را بیاموزد و تمرکز کردن را با نظم دادن به ذهن تسهیل بخشد. بطور کلی طبق فرایند شرطی سازی تقابلی که در آن یک پاسخ جایگزین پاسخ دیگری می شود بعید به نظر میرسد که هم آرمیدگی و هم اضطراب به طور همزمان در ذهن حضور داشته باشند. یعنی با ایجاد آرمیدگی خود به خود اضطراب و استرس محو می شود. لذا پیشنهاد می شود که مربیان و ورزشکاران رشته های مختلف ورزشی تمرینات آرام سازی را در کنار تمرینات جسمانی خود بصورت مدون در جلسات تمرین بگنجانند.

کلمات کلیدی:

مراقبه، اضطراب، تیراندازان نخبه

بررسی چالش‌های ورزش همگانی استان یزد

مصطفی انتظاری زارچ^۱

مهرعلی همتی نژاد طولی^۲

نوشین بنار^۳

چکیده:

هدف از انجام این پژوهش، بررسی چالش‌های ورزش همگانی استان یزد بود. جامعه‌ی آماری پژوهش را مدیران و معاونان ادارات ورزش و جوانان استان یزد و مسئولان و متخصصان ورزش همگانی استان یزد تشکیل می‌دادند که در مجموع ۴۷ نفر بودند. روش پژوهش توصیفی و از لحاظ هدف، کاربردی بود. ابزار اندازه‌گیری، پرسشنامه‌ی محقق ساخته بود که در میان جامعه‌ی آماری توزیع شد. برای تعیین روایی پرسشنامه از نظرات استادان و متخصصان استفاده و نظرات آن‌ها در پرسشنامه اعمال شد. همچنین پایایی آن با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ، ۰/۸۶٪ گزارش شد. برای تجزیه و تحلیل یافته‌ها از آمار توصیفی و در بخش آمار استنباطی از آزمون‌های فریدمن و کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان داد بین چالش‌های ورزش همگانی در دو بعد درونی و بیرونی تفاوت معنی‌داری وجود دارد، این چالش‌ها به ترتیب الویت بیان شدند که مهم‌ترین چالش ورزش همگانی در بعد درونی عدم دسترسی ارزان همگان به فضاها و امکانات ورزشی و نبود نظام هماهنگ در فعالیت هیات‌ها و ورزش همگانی شهرستان‌های استان بود و مهم‌ترین چالش ورزش همگانی در بعد درونی تغییر روش زندگی مردم (رواج زندگی غیرفعال، تفریح غیرفعال) و مشکلات اقتصادی مردم بود.

کلید واژه‌ها: ورزش همگانی، چالش‌ها، بعد درونی، بیرونی، استان یزد

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، ایمیل: mostafa.entezary@yahoo.com

۲. دانشیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه گیلان، ایمیل: ma_hemati@yahoo.com

۳. استادیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه گیلان، ایمیل: noshinbenar@yahoo.com

بررسی رابطه توانمندسازی بر نگرش شغلی و سازمانی کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان همدان

علی پارساجو^۱
محمد جوادی پور^۲

چکیده:

هدف این تحقیق بررسی رابطه توانمندسازی بر نگرش شغلی و سازمانی کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان همدان است. جامعه آماری این تحقیق، همه کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان همدان به تعداد ۱۶۱ نفر بودند که نمونه آماری بر اساس جدول کرجسای و مورگان به تعداد 118 نفر، به صورت تصادفی ساده انتخاب شده‌اند. ابزار این تحقیق شامل پرسشنامه های توانمندسازی کارکنان (اسپریترز، ۱۹۹۵) سنجش نگرش شغلی و سازمانی کارکنان دولت (۱۳۹۰) و متغیرهای جمعیت شناختی می‌باشد ضریب آلفای کرانباخ برای پرسشنامه توانمندسازی ۰/۸۴ و برای پرسش نامه نگرش شغلی و سازمانی کارکنان دولت ۰/۹۲ محاسبه شده است. داده های گردآوری شده با استفاده از روش های آماری توصیفی (جداول توزیع فراوانی، درصد، شاخص های مرکزی و پراکندگی) و آمار استنباطی، همبستگی پیرسون، ANOVA، با استفاده از نرم افزار ۲۱ spss برای بررسی متغیرهای تحقیق، استفاده گردیده است. یافته ها نشان دادند؛ بین مولفه ماهیت شغل و سازمان نگرش شغلی با مولفه توانمندسازی همبستگی معنی دار وجود ندارد، اما بین مولفه های نیروی انسانی و عوامل سازمانی نگرش شغلی با مولفه توانمندسازی همبستگی

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی پژوهشگاه تربیت بدنی، استادیار پژوهشگاه تربیت بدنی،

ایمیل: parsajuali@gmail.com

۲. ایمیل: javadipour846@yahoo.com

مستقیم معنی‌دار وجود دارد. همچنین بین مولفه احساس معنی‌داری توانمندسازی با مولفه نگرش شغلی همبستگی معنی‌دار وجود ندارد. اما بین مولفه‌های احساس شایستگی، حق انتخاب، موثر بودن و مشارکت با دیگران، توانمندسازی با نگرش شغلی همبستگی مستقیم معنی‌دار وجود دارد. بنابراین توانمندسازی کارکنان می‌تواند در نگرش شغلی و سازمانی کارکنان تأثیرات متفاوتی داشته باشد که شاید به دلیل گوناگونی بخش‌های متفاوت اداری باشد که کارکنان در آنجا مشغول به کار هستند و همچنین بستگی به سطح تحصیلات و جنس آنان نیز دارد.

واژه‌های کلیدی:

توانمندسازی، نگرش شغلی، نگرش سازمانی، اداره تربیت بدنی، کارکنان

تحلیل نقاط قوت، ضعف، فرصت، تهدید (SWOT) و تعیین موقعیت استراتژیک

فدراسیون دوچرخه سواری جمهوری اسلامی ایران

عارفه جمشیدی^۱

سید نصراله سجادی^۲

حبیب اله جمشیدی^۳

مهرداد صفرزاده^۴

چکیده:

یکی از برجسته ترین ویژگی کشورهای توسعه یافته، توجه به دانش مدیریت به عنوان یکی از ضروریات بلا منازع پیشرفت، توسعه، رشد اقتصادی و اجتماعی است. امروزه سازمان ها ناگزیرند به طور دائم بر رویداد های داخلی و خارجی نظارت کنند. تا بتوانند در زمان مناسب و بر حسب ضرورت، خود را با تغییرات وفق دهند. سازمان ها بایستی با شیوه اصولی این تغییرات را شناسایی کنند و خود را با آن ها وفق دهند. به این ترتیب سازمان هایی موفق خواهند بود که بتوانند از علم مدیریت استراتژیک استفاده کنند. هدف این پژوهش بررسی نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید و تعیین موقعیت استراتژیک فدراسیون دوچرخه سواری جمهوری اسلامی ایران بر اساس تحلیل استراتژیک سوات است. روش تحقیق توصیفی پیمایشی بر اساس هدف کاربردی که برای جمع آوری داده ها و نظرات صاحب نظران ورزشی از پرسشنامه و مصاحبه استفاده شد. جامعه آماری این

۱. کارشناس ارشد مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی، ایمیل: caspian_1400@yahoo.com

۲. دانشیار مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی دانشگاه تهران

۳. کارشناس ارشد مدیریت و برنامه ریزی گرایش تحلیل سیستم

۴. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه ریزی ورزشی

پژوهش، از اعضای هیئت رئیسه و رؤسای کمیته های فدراسیون دوچرخه سواری، کارشناسان ارشد مدیریت ورزشی به تعداد ۵۰ نفر تشکیل دادند. که با توجه به محدود بودن جامعه آماری از روش کل شمار استفاده شد. در این تحقیق از پرسشنامه محقق ساخته در تعیین نقاط قوت، ضعف، تهدید و فرصت فدراسیون دوچرخه سواری استفاده شد. برای تعیین قابلیت روایی پرسشنامه با اساتید و خبرگان مشورت و بعد از اعمال کلیه پیشنهادات اصلاحی و تغییرات ضروری جهت مطابقت با شرایط و ویژگی جامعه آماری مورد تحقیق، مورد استفاده قرار گرفت. پایایی پرسشنامه از ضریب آلفا کرونباخ ۰/۹۴۵ بدست آمد. در تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی برای توصیف متغیر های جمعیت شناختی در جامعه تحقیق استفاده شد. برای رتبه بندی نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید از آزمون رتبه بندی فریدمن استفاده گردید. نهایتاً برای تدوین استراتژی فدراسیون دوچرخه سواری از تحلیل (SWOT) استفاده گردید. کلیه تجزیه و تحلیل ها با استفاده از نرم افزار (SPSS) انجام گرفت. با استفاده از روش آماری فریدمن مشارکت و حضور مستمر در مسابقات آسیایی و بین المللی مهمترین قوت، فقدان و کمبود پیست های تخصصی دوچرخه سواری مطابق آخرین استاندارد بین المللی در سطح کشور مهمترین ضعف، وجود اقلیم های گوناگون در کشور مهمترین فرصت و کمبود پوشش تلویزیونی مهمترین تهدید شناسایی شد. با توجه به شناسایی عوامل درونی (قوت، ضعف) و عوامل بیرونی (فرصت ها و تهدید ها) فدراسیون دوچرخه سواری جمهوری اسلامی ایران و در نتیجه تحلیل استراتژی سوات، جایگاه فدراسیون در موقعیت محافظه کارانه قرار گرفت.

واژه های کلیدی:

استراتژی، (SWOT)، دوچرخه سواری

بررسی مقادیر مولفه‌های هوش سازمانی مدیران باشگاه‌های ورزشی دولتی

شمال غرب شهر تهران

نسرین بیات^۱

سیروس احمدی^۲

حمید امیدي^۳

چکیده:

هدف این پژوهش تحلیل میزان هوش سازمانی مدیران باشگاه‌های ورزشی دولتی شمال غرب شهر تهران می باشد.

روش کار:

پژوهش انجام گرفته توصیفی (همبستگی) می باشد. گردآوری اطلاعات بصورت میدانی و کتابخانه‌ای انجام گرفته است. جامعه‌ی آماری کلیه‌ی مدیران باشگاه‌های ورزشی دولتی شمال غرب شهر تهران، شامل مناطق ۵، ۲ و ۲۲ بودند که پس از تعیین محیط مورد مطالعه به علت محدود بودن جامعه آماری حجم نمونه برابر با جامعه (۵۹ نفر) در نظر گرفته شد. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه آبرخت بود که در سال ۲۰۰۳ طراحی و در راستای اندازه‌گیری هوش سازمانی نمونه‌ها مورد استفاده قرار گرفت. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از آزمون t تجزیه و تحلیل شدند.

^۱ . دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد واحد همدان. nasrinbayat1414@yahoo.com

^۲ . عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد همدان.

^۳ . کارشناس مطالعات اجتماعی وزارت ورزش و جوانان. Omidi_h20@yahoo.com

نتایج:

نشان داد چشم انداز استراتژیک، کاربرد دانش و میل به تغییر در مدیران باشگاه-های ورزشی دولتی شمال غرب شهر تهران، در حد سطح مناسب و مطلوب ارزیابی نمی-شود. اما مولفه‌های اهمیت سرنوشت مشترک، اتحاد و توافق، فشار عملکردی و روحیه از زیر مولفه‌های شاخص هوش سازمانی، در میان این مدیران از سطح قابل قبولی برخوردار بوده است. در نهایت پس از مطالعه و در نظر گرفتن مقادیر تمامی زیر مولفه‌های هوش سازمانی سطح هوش سازمانی مدیران جامعه مورد مطالعه در سطح مطلوبی ارزیابی می‌شود.

بحث و نتیجه گیری:

آنچه در نتایج پژوهش دیده شد نشان دهنده‌ی مطلوب بودن سطح هوش سازمانی مدیران باشگاه‌های ورزشی دولتی شمال غرب شهر تهران بود هرچند بالا بودن میزان هوش سازمانی در میان مدیران امری اجتناب ناپذیر است اما با نگاهی به نتایج پژوهش به نظر می‌رسد مقادیر به دست آمده‌ی مولفه‌های مرتبط با سنت بسیار بالاتر از مقادیر دیگر است چنانکه چشم انداز استراتژیک به عنوان مولفه شاخص مدیریت علمی در سطح مناسبی ارزیابی نشده است.

واژه‌های کلیدی:

هوش سازمانی، مدیران، باشگاه‌های ورزشی

بررسی عزت نفس دانشجویان دختر فعال و غیر فعال

دانشگاه پیام نور مشهد

عصمت دوستی^۱

مهناز خاکپور^۲

حسین فلاح آزاد بنی^۳

نوشین دری^۴

علی فلاح آزاد بنی^۵

چکیده:

مشارکت در فعالیت های ورزشی می تواند به دختران کمک کند تا سال های زندگی خود را به خوبی طی کنند. همچنین تأثیرات مثبتی بر سلامت جسمانی آنها و کل زندگی شان می گذارد. دخترانی که فعالیت ورزشی انجام می دهند، احساس خودکفایتی بیشتر و توانایی رهبری بالاتری دارند. آنها از حالات خلقی بهتری برخوردارند و سطوح اضطراب و افسردگی کمتری دارند و نیز مهارت های اجتماعی آنها بالاتر می رود. مشارکت در ورزش علاوه بر مزایای ذکر شده بالا، تأثیر مثبتی بر عزت نفس شرکت کنندگان دارد. عزت نفس پایین در با رفتارهای پر خطر بیشتر مانند افسردگی، ناامیدی، تلاش برای خودکشی، سوء مصرف الکل و رفتارهای پر خطر جنسی ارتباط دارد. جامعه آماری این تحقیق ۱۰۰ دانشجوی دختر ۵۰ نفر فعال و ۵۰ نفر غیرفعال که در فعالیتهای ورزشی شرکت نمی

-
- . دانشجوی کارشناسی ارشد گرایش عمومی تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات بجنورد
 - . کارشناسی ارشد تربیت بدنی و معلم آموزش و پرورش شهرستان کرج
 - . دانشجوی کارشناسی ارشد گرایش عمومی تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات بجنورد
 - . دانشجوی کارشناسی ارشد رفتار حرکتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج
 - . کارشناس آموزش و پرورش ابتدایی و دبیر آموزش و پرورش شهرستان جویبار، مازندران

کردند که بصورت تصادفی انتخاب شدند می باشد. برای تحقیق حاضر از پرسشنامه عزت نفس کوپر اسمیت استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی (فراوانی، میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (آزمون t مستقل و آنالیز واریانس) استفاده شد. کلیه آزمون ها با سطح اطمینان آماری ۹۵ درصد و آلفای بحرانی ۰/۰۵ انجام شد. یافته ها: نتایج نشان داد بین نمرات عزت نفس دانش جویان فعال و غیر فعال تفاوت معنی داری وجود دارد. به عبارت دیگر عزت نفس دانش آموزان فعال بیشتر از دانش جویان غیر فعال می باشد ($P < 0/05$). بحث و نتیجه گیری: هدف از تحقیق حاضر مقایسه عزت نفس دانش جویان دختر فعال و غیر فعال دانشگاه پیام نور مشهد بود. نتایج نشان داد عزت نفس دانش جویان فعال بیشتر از دانش جویان غیر فعال می باشد. بنابراین مشارکت در ورزش منجر به عزت نفس بالاتر شده و منجر به موفقیت و پیروزی می گردد.

واژه های کلیدی:

فعالیت ورزشی، عزت نفس، دانش جویان دختر فعال و غیر فعال.

طراحی و تدوین استراتژی توسعه گردشگری ورزشی استان گلستان

عبدالحمید زیتونلی^۱

سخیده زیتونلی^۲

چکیده:

هدف از این تحقیق، طراحی و تدوین استراتژی توسعه گردشگری ورزشی استان گلستان بود. روش تحقیق از نظر هدف کاربردی و از نظر روش گردآوری داده ها، توصیفی و از نوع مطالعه موردی است. نمونه آماری این پژوهش ۳۵ نفر از اساتید مدیریت ورزشی دانشگاه ها، مدیران و کارشناسان گردشگری و تربیت بدنی بودند.

ابزار جمع آوری داده ها، پرسشنامه محقق ساخته بود که روایی آن توسط چند تن از اساتید صاحب نظر و پایایی آن با استفاده از ضریب همبستگی آلفای کرونباخ ($a=0.88$) تایید شده است. پرسشنامه مشتمل بر ۳۶ سوال رتبه بندی شده در زمینه بررسی نقاط قوت، ضعف، فرصت ها و تهدیدهای توسعه گردشگری ورزشی در استان گلستان بود. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و استنباطی، آزمون مقایسه میانگین بهره گرفته شد.

تجزیه و تحلیل قوت ها، ضعف ها، فرصت ها و تهدیدها نشان داد که نمره نهایی ماتریس ارزیابی عوامل داخلی ۲/۵۲ و نمره نهایی ماتریس ارزیابی عوامل خارجی ۲/۵۵ می باشد. لذا با توجه داده ها، موقعیت گردشگری ورزشی استان گلستان در خانه استراتژی های تهاجمی (SO) (رشد و توسعه) و نزدیک به خانه استراتژی محافظه کارانه (WO) (

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی SPORT.TOURISM1391@YAHOO.COM

۲. کارشناس تربیت بدنی

نگهداری و حمایت درونی) قرار دارد لذا برای توسعه گردشگری ورزشی در استان گلستان، استراتژی‌های استراتژی‌های تهاجمی (SO) پیشنهاد می‌گردد.

کلمات کلیدی :

استراتژی، SWOT، گردشگری ورزشی، استان گلستان

تأثیر رویداد ورزشی بر توسعه فضاهای تفریحی ورزشی

فرهاد صیادچی^۱

عبدالحمید زیتونلی^۲

سخیده زیتونلی^۳

چکیده:

امروزه توسعه گردشگری ورزشی و میزبانی رویدادهای مهم ورزشی به یکی از استراتژی‌های مهم جهت توسعه زیرساخت‌ها و مکان‌های تفریحی و ورزشی برای اکثر کشورها تبدیل شده است. هدف از تحقیق حاضر بررسی دیدگاه کارشناسان گردشگری، کارشناسان تربیت بدنی و گردشگران در مورد اثرات توسعه توریسم ورزشی و برگزاری مسابقات مهم ورزشی بر توسعه زیرساخت‌ها و مکان‌های تفریحی ورزشی بود. حجم نمونه آماری این تحقیق ۲۰۹ نفر بودند (۴۵ نفر مسئولین و کارشناسان سازمان گردشگری و آژانس‌های مسافرتی، ۶۲ مسئولین و کارشناسان تربیت بدنی، و ۱۰۲ نفر گردشگران ورزشی). در این تحقیق از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده برای گروه گردشگران ورزشی و روش انتخابی به دلیل محدود بودن جامعه آماری برای گروه مسئولین و کارشناسان گردشگری و تربیت بدنی استفاده شده است. ابزار جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه محقق ساخته بود که روایی آن توسط چند تن از اساتید صاحب‌نظر و پایایی آن با استفاده از ضریب همبستگی آلفای کرونباخ ($\alpha = 0.83$) تایید شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌های این پژوهش از آمار توصیفی و آمار استنباطی (روش آماری ناپارامتریک آزمون خی دو) بهره گرفته شد. و برای محاسبه داده‌ها از نرم‌افزار SPSS استفاده شد.

۱. کارشناس ارشد تربیت بدنی

۲. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی. sport.tourism1391@gmail.com

۳. کارشناس تربیت بدنی

نتایج تحقیق نشان می‌دهد که بین توسعه صنعت گردشگری ورزشی و برگزاری رویدادهای مهم ورزشی با توسعه مکان‌های تفریحی و ورزشی ارتباط معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01, X^2 = 66/383$). از آزمون‌های برگزاری رویداد ورزشی اسب‌دوانی را که باعث گسترش گردشگری ورزشی می‌باشد، از بهترین راه‌های افزایش زیرساخت‌ها و مکان‌های تفریحی و ورزشی استان گلستان دانسته‌اند.

واژه‌های کلیدی:

رویداد ورزشی ، مسابقات اسب‌دوانی ، توسعه ، مکان‌های تفریحی و ورزشی

ارتباط بین شیوه های اعمال قدرت مربیان و رضایتمندی ورزشکاران

میرحسین سید عامری^۱

فریبرز فتحی^۲

مقدمه:

نحوه استفاده مربی از قدرت ممکن است مدیریت و رهبری او را اثر بخش یا غیر اثر بخش سازد، یکی از عواملی است که می تواند در عملکرد تیمی موثر باشد. هدف از پژوهش حاضر ارتباط بین شیوه های اعمال قدرت مربیان و رضایتمندی ورزشکاران مرد استان آذربایجان غربی بود.

روش شناسی:

پژوهش حاضر توصیفی- همبستگی به شیوه میدانی انجام گرفت. جامعه آماری کلیه ورزشکاران مقام آور استان آ- غ در سال ۹۰ و مربیان آنها که در کل ۷۵۶ نفر ورزشکار و از مربیان ۲۹ نفر انتخاب شده اند براساس جدول انتخاب حجم نمونه مورگان از ورزشکاران تعداد ۳۰۰ نفر و از مربیان به علت محدودیت حجم نمونه همان ۲۹ نفر انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه قدرت مربیان هالورد ویتساید (۲۰۰۰) و پرسشنامه رضایتمندی ورزشکاران ریمر و چلادوری (۱۹۹۸) استفاده شد. برای سنجش میزان پایایی از ضریب آلفای کرونباخ در یک مطالعه مقدماتی روی یک نمونه ۳۰ نفری، به ترتیب $0/86 =$ و $0/83 =$ به دست آمد.

۱. دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه ارومیه، Email: ha_ameri2003@yahoo.com

۲. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه ارومیه

یافته ها:

یافته های نشان داد که از دیدگاه هر دو گروه ، استفاده از قدرت تخصص مربی در اولویت اول و استفاده از قدرت تنبیه در اولویت آخر قرار دارد . از بین ۵ شیوه اعمال قدرت مربیان ؛ فقط بین قدرت تخصص ، پاداش و قدرت قانونی مربیان با رضایتمندی ورزشکاران از رفتار و تعامل مربی رابطه مثبت ، پایین و معنی داری وجود داشت.

نتیجه گیری:

به طور کلی مربیان برای اینکه رضایتمندی را در همه ابعاد در ورزشکاران ایجاد کنند باید از قدرت تخصص و مرجعیت در راس شیوه اعمال قدرت و سبک رهبری خود استفاده کنند .

کلید واژه :

اعمال قدرت، مربیان ، رضایتمندی، ورزشکاران

مطالعه انواع ورزش‌ها و تفریحات مطلوب دانشجویان آموزشکده‌های سما کشور

حسین شاهسوند^۱

عباس شعبانی^۲

خدیجه گمار^۳

مقدمه :

امروزه ورزش‌های تفریحی و قهرمانی و میزان اهمیت سرمایه‌گذاری روی آنها، به یکی از عمده‌ترین چالش‌های دولت‌ها در هزاره سوم تبدیل شده است. از یک سو، منافع کلان ورزش قهرمانی موجب ترغیب سیاست‌گذاران به توسعه آن در جهت کسب سود بیشتر برای خود شده است. از سوی دیگر خیل عظیم مخاطبان جوان (مانند دانشجویان) با نیازهای کاملاً متفاوت از گذشته و علاقه شدید به فعالیت‌های تفریحی و همگانی، سیاست‌گذاران را بر سر دوراهی قرار داده است. ظاهراً دولت‌ها هنوز نتوانسته‌اند بین گرایش مردم و راهبردهای تعیین شده توازن ایجاد کنند (۱ و ۳). دلایل متعددی برای برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری در ورزش و تفریحات سالم وجود دارد. نخست اینکه ورزش بخش مهمی از زندگی اجتماعی است، دوم اینکه شرکت در فعالیت‌های ورزشی باعث افزایش سطح بهداشت عمومی و جلوگیری از بروز بیماری‌های فرسایشی می‌شود. سومین دلیل برای برنامه‌ریزی در عرصه ورزش اثر آن بر گردشگری و تاثیر شگرفی است که روی منافع اقتصاد

۱. آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد، ایمیل: shahsavandh@yahoo.com

۲. دانشجوی دکتری مدیریت ورزش دانشگاه پیام نور

۳. کارشناس ارشد بیومکانیک ورزشی

کشورها دارد (۲). لذا پژوهش حاضر به دنبال یافتن پاسخ پرسش های ذیل است:؛ فعالیت ها و ورزش های تفریحی مورد علاقه جامعه دانشگاهی ایران کدامند؟ اولویت این ورزش ها چگونه است؟ نیازهای اولیه ورزش های تفریحی دانشجویان ایران چیست؟ در برنامه ریزی های آتی ورزش برای دانشجویان از چه الگویی باید پیروی کرد؟

روش تحقیق :

مطالعه حاضر از نوع توصیفی پیمایشی است که از نظر هدف کاربردی می باشد. برای انجام این امر از ابزار پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. روایی پرسشنامه توسط متخصصان امر سنجیده و مورد تایید قرار گرفت و پایایی آن نیز در بخش کوچکی از نمونه (۳۰ نفر) ۰/۷۹ صدم به روش آلفای کرونباخ محاسبه گردید. جامعه آماری این پژوهش را تمام دانشجویان آموزشکده های سما سراسر کشور تشکیل می داند که بر اساس آمار سازمان سما ۸۹۹۸۰ دانشجوی، می باشند. بر اساس جدول مورگان که در آن تعداد نمونه ها از روی حجم جامعه آماری بطور استاندارد مشخص شده است حجم نمونه این پژوهش را ۳۸۴ نفر تشکیل دادند. تجزیه و تحلیل داده های این پژوهش در سطح آماری توصیفی صورت گرفت و برای توصیف ویژگی های جمعیت شناختی افراد نمونه مانند تعداد، جنسیت، استان و شهر محل اقامت، شغل، میزان تحصیلات، میزان درآمد ماهیانه، سابقه عضویت در باشگاه ورزشی، میزان هزینه ماهیانه در ورزش، موانع پرداختن به ورزش، تمایلات در زمینه ورزش، و اولویت های توسعه ورزش و فعالیت های بدنی، از مشخصه های آماری نظیر فراوانی، درصد، میانگین، و انحراف معیار استفاده گردید.

نتایج و یافته ها :

یافته های این پژوهش نشان می داد که ۵۰ درصد از نمونه های پژوهش بیش از یک جلسه در ماه ورزش می نمایند. اولین ورزش مورد دانشجویان پسر فوتسال و در دختران ایروبیک می باشد دانشجویان فضاهای ورزشی سرپوشیده را ترجیح و مطلوب ترین

زمان برای ورزش کردن زنان مربوط به محدوده زمانی ۶ صبح تا ۱۲ ظهر می باشد و آقایان محدوده زمانی مطلوب خود را از ساعت، ۶ عصر تا ۱۲ شب می باشد. آقایان تمایل به شرکت در ورزش به صورت «گروهی برنامه ریزی شده» داشته و زنان شیوه مطلوب پرداختن به ورزش را به صورت «گروهی خودجوش» می دانند. همچنین یافته ها نشان داد نمونه های پژوهش تمایل دارند ورزش شان همراه با موسیقی، نشاط و همراه با رقابت باشد و فعالیت های سبک را در محیط های طبیعی بیشتر ترجیح می دهند. بر اساس یافته ها دانشجویان اولویت بیشتری برای ورزش همگانی و تفریحی و ورزش مدارس و دانشگاه ها قائل شدند و اولویت کمتری را به ورزش قهرمانی و ورزش حرفه ای داده اند.

شناسایی و الویت بندی نقاط ضعف و قوت استعدادیابی

در ورزش قهرمانی کبدی کشور

پریسا صداقتی^۱

چکیده:

استعدادیابی در ورزش، کشف و به فعلیت رساندن توانایی های بالقوه فرد و هدایت آن ها در مسیر صحیح می باشد که نقش بسیار مهمی در موفقیت ورزش مدرن و قهرمانی دارد (۲،۵). علی رغم اینکه در کشور ما استعداد انسانی غنی است اما نتایج بدست آمده از مندرجات طرح جامع ورزش کشور گویای این واقعیت است که ریشه اصلی مشکل عدم شناخت و ناآگاهی نسبت به مشکلات واقعی و به دنبال آن فقدان برنامه ریزی شایسته می باشد. چرا که مطالعات صورت گرفته در داخل کشور بصورت تک رشته ای مبین این مطلب است که دستگاه معینی بصورت هماهنگ و جدی به استعدادیابی نمی پردازد و طرح جامعی در این زمینه وجود ندارد. با توجه به اینکه ورزش کبدی از گذشته های دور بصورت بازی سنتی اجرا می شده، اما متأسفانه مطالعاتی در زمینه استعدادیابی آن صورت نگرفته است. لذا پژوهش حاضر سعی دارد به شناسایی و الویت بندی نقاط قوت و ضعف استعدادیابی در ورزش قهرمانی کبدی کشور بپردازد. جهت گردآوری اطلاعات از بررسی اسناد و مدارک، مطالعات ادبیات پیشینه و نظرسنجی استفاده شد. در نظر سنجی از پرسشنامه های محقق ساخته (باز و نهائماً بسته) استفاده شد که روایی آن توسط اساتید مدیریت ورزشی با پایایی آلفای کرونباخ ۰/۸۹ تأیید شد. جامعه آماری شامل مربیان و سرپرستان تیم های شرکت کننده در مسابقات قهرمانی کبدی بانوان کشور (۱۳۹۰) و همچنین سرپرستان فنی مسابقات و داوری عضو فدراسیون کبدی به تعداد ۴۲ نفر می باشد. نمونه آماری با توجه به هدف بصورت تمام شمار ($N=n$) انتخاب گردید. تجزیه و

۱. آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سراب، ایمیل: sedaghatiparisa@yahoo.com

تحلیل اطلاعات توسط شاخص های توصیفی و آزمون استنباطی فریدمن و با استفاده از نرم افزار SPSS/۱۶ صورت گرفت. یافته های پژوهش نشان داد استعدادیابی در ورزش کبدی کشور دارای ۱۶ نقاط قوت و ۱۵ نقاط ضعف می باشد. بالاترین نقاط قوت: تربیت مربیان کبدی برای رده های سنی مختلف و استفاده از مربیان استعدادیاب بومی در مناطق محروم، برگزاری مسابقات قهرمانی در استان های کشور، فعالیت مربیان آگاه داخلی جهت استعدادیابی و نقش باشگاه های ورزشی در پرورش استعداد می باشد. مهمترین ضعف ها: فعال نبودن آموزش و پرورش در امر استعدادیابی ورزش کبدی، پایین بودن سرانه هیات کبدی استان ها، کمبود امکانات جهت استعدادیابی، نبود مطالعات استعدادیابی در ورزش کبدی و بی توجهی به تلاش مربیان متخصص در امر کشف و پرورش استعدادها می باشد.

نتایج بدست آمده با مطالعات مظفری، هانسون-گامبتا و همچنین سایبرت (۲،۳) ریوردان (۲) تامسون و بی ویس، ماردر-رایان و جاروئر (۲)، اسمیت و بوهل (۲) و براوان (۱) همخوانی دارد. زیربنای توسعه کشورهای پیشرفته و در حال توسعه در امر ورزش قهرمانی مرهون سرمایه گذاری دقیق آن ها در بعد نیروی انسانی و تربیت متخصصین مورد نیاز استوار بوده است. با توجه به این امر جهت طراحی نظام تحقیق و توسعه استعدادیابی در ورزش کبدی کشور لازم است که از پژوهش های نظری و کتابخانه ای فاصله گرفته و بیشتر به موضوعات کاربردی پرداخته شود و ارتباط و تعامل نزدیکی با سازمان های اجرایی کشور بخصوص دو نظام کلان که متولی امر تربیت بدنی است (وزارت ورزش و جوانان و تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش) برقرار نمود. چرا که ارتباط رسمی و ساختاری بین این دو سازمان و سایر ارگان های ورزش کبدی کشور نقاط قوت را کم اثر کرده است. با عنایت به نقاط ضعف موجود و تلاش در جهت سوق دادن آن ها به عوامل مثبت و همچنین مصداق های موجود از سایر کشورها می توان به اتخاذ برنامه های راهبردی مناسب پرداخت.

کلیدواژه:

ورزش، استعدادیابی، کبدی، نقاط قوت، نقاط ضعف.

ارزیابی و تحلیل عملکرد ایران در بازی های آسیایی در مقایسه با سایر رقبا

تورج زمانی^۱

دکتر حسین عیدی^۲

بهمن عسگری^۳

مقدمه :

بازیهای آسیایی برخلاف بازیهای المپیک از قدمت تاریخی بالایی برخوردار نیست و کمتر از یک سده قدمت دارد. تحقیقاتی نیز در مورد بازیهای آسیایی انجام گرفته است، با این حال این تحقیقات به بررسی دلایل موثر بر عملکرد ایران پرداخته اند. به عنوان نمونه، سجادی (۱۳۹۰) در تحقیقی با عنوان اولویت بندی عوامل موثر بر موفقیت کاروان ورزشی ایران در بازیهای آسیایی ۲۰۱۰ گوانگژو نشان داد که منابع مادی بیشترین و منابع مدیریتی کمترین اهمیت را در موفقیت کاروان اعزامی ایران به بازیهای آسیایی ۲۰۱۰ گوانگژو داشته اند (۱). همچنین، رحیمی (۱۳۸۶) گزارش کرد که ۷۵ درصد از صاحب نظران بودجه را عامل موثر و خیلی موثر در کسب نتایج کاروان اعزامی ایران به بازیهای آسیایی ۲۰۰۶ دوحه می دانند. همچنین ۸۰ درصد از صاحب نظران حقوق ورزشکاران در زمان برگزاری اردو را با تاثیر خیلی زیاد و زیاد در کسب نتیجه دخیل دانسته اند (۲).

به نظر می رسد که بازیهای آسیایی در حال رشد و گستردگی است و روز به روز بر ارزش این رقابت ها افزوده می شود. با توجه به نقش بازیهای آسیایی در ورزش کنونی آسیا و اهمیت فراوان این بازی ها برای کشورهای مختلف از جمله کشور عزیزمان ایران و

۱. عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد اسلام آباد غرب

۲. استادیار دانشگاه رازی

۳. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه خوارزمی، ایمیل : bahman.asgari@yahoo.com

نزدیک بودن اهداف و شعائر این بازیها با اهداف و شعائر ایرانیان، این مسئله مطرح است که کشور ایران با فرهنگی کهن در این قاره توانسته است نتایج شایسته ای در بازیهای آسیایی بدست آورده یا خیر؟ و این عملکرد و نتایج در مقایسه با سایر رقبای آسیایی در چه سطحی قرار دارد؟ بنابراین، این پژوهش به ارزیابی عملکرد حضور ایران در بازی های آسیایی در مقایسه با رقبای آسیایی انجام شد.

روش شناسی :

روش تحقیق توصیفی- تحلیلی است که پژوهشگران سعی کرده اند بدون پیش داوری به توصیف وضعیت عملکرد ایران در بازی های المپیک بپردازند و با استفاده از اسناد و مدارک موجود، رتبه بندی و مدال های کسب شده ورزشکاران ایرانی در ۱۳ دوره حضور در بازی های آسیایی (۱۹۵۱ تا ۲۰۱۰) را بررسی و آن را با عملکرد ۹ کشور آسیایی دیگر به عنوان رقبای ایران در بازی های آسیایی مورد مقایسه قرار دهند. اطلاعات مورد نیاز پژوهش از طریق منابع معتبر مرتبط با بازی های آسیایی به دست آمد.

یافته ها :

مهم ترین یافته های این تحقیق می توان به نوسانات عملکرد ایران در بازی های آسیایی در مقایسه با دیگر رقا اشاره کرد؛ به طوری که نمودار عملکرد ایران سینوسی شکل (با جهش های نزولی و صعودی بلند) بوده و فاقد ثبات است (شکل ۱).
ایران با میانگین وزنی رتبه ۵/۲۳ به عنوان پنجمین کشور قدرتمند آسیایی در بازیهای آسیایی بعد از ژاپن (۱/۸۷)، کره جنوبی (۲/۷۳)، چین (۳/۱۴) و قزاقستان (۴/۴) مطرح است (جدول ۱).

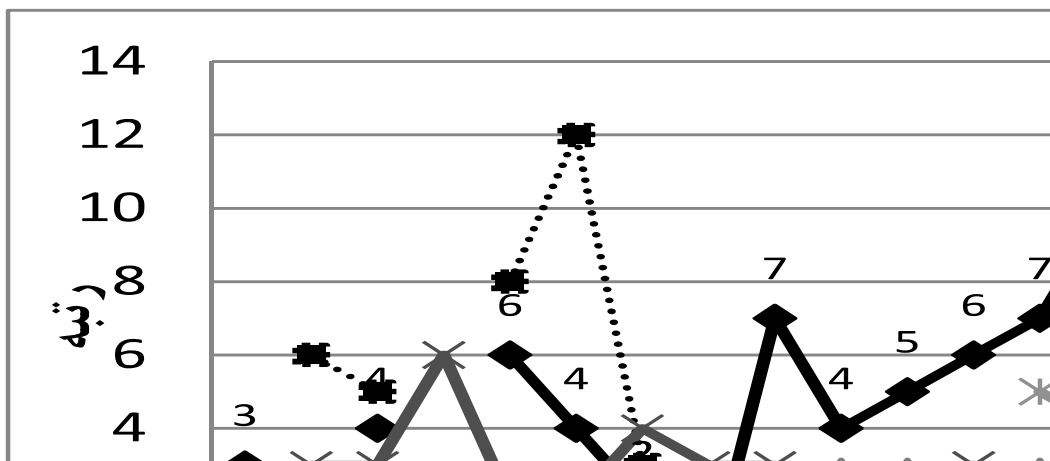
نتیجه گیری :

با توجه به میانگین وزنی ۵/۲۳، ایران در رتبه پنجم آسیا بعد از ژاپن (۱/۸۷)، کره جنوبی (۲/۷۳)، چین (۳/۱۴) و قزاقستان (۴/۴) قرار می گیرد. جالب است که در آخرین دوره بازی هایی که هر ۵ کشور در آن حضور داشته اند (بازیهای المپیک ۲۰۱۲ لندن) نیز ایران رتبه پنج را در بین این ۵ کشور بدست آورده است (چین دوم، کره جنوبی پنجم،

ژاپن یازدهم، قزاقستان دوازدهم و ایران هفدهم). رتبه اول چین و چهارم قزاقستان با توجه به میانگین وزنی رتبه قابل تایید است. با این حال اگر چه میانگین وزنی رتبه ژاپن در بازی های آسیایی بالاتر از کره جنوبی است، اما کره جنوبی در چندین آوردگاه اخیر بازی های آسیایی عملکرد بهتری نسبت به ژاپن داشته است. ایران نیز اگرچه در آخرین دوره بازیهای آسیایی (۲۰۱۰ گوانگژو) رتبه چهارم را بدست آورده، اما هنوز به دلیل نوسانات مشاهده شده در سالهای اخیر به جایگاه ثابتی نرسیده است. کشورهای هند، ازبکستان، تایلند، چین تایپه و مالزی نیز به دلیل میانگین وزنی بالاتر به ترتیب در رتبه های ششم تا دهم قرار می گیرند. با این حال با توجه به اینکه در این تحقیق تنها ۱۰ کشور برتر آسیایی مورد بررسی قرار گرفتند و اینکه میانگین وزنی مالزی ۱۱ است، احتمال قرار گیری نادرست مالزی به عنوان دهمین کشور برتر آسیا در بازیهای آسیایی وجود دارد؛ به طوری که کشور یازدهم که در تحقیق وجود ندارد به عنوان کشور دهم مورد غفلت قرار گرفته است. به این ترتیب جایگاه احتمالی که با توجه به میانگین وزنی رتبه و عملکرد چند دوره اخیر می توان برای رتبه بندی ۱۰ کشور برتر آسیایی در بازیهای آسیایی بعدی (بازیهای آسیایی ۲۰۱۴) پیش بینی کرد به این شرح است که چین، کره جنوبی، ژاپن، قزاقستان، ایران، هند، ازبکستان، تایلند، چین تایپه و مالزی به ترتیب رتبه های اول تا دهم برترین کشورهای آسیایی را در بازیهای آسیایی بدست خواهند آورد. در مجموع، به مسئولان ورزش کشور پیشنهاد می شود که اقداماتی را در جهت توسعه امکانات ورزش و توسعه یک سیستم کشف و پرورش ورزشکاران مستعد انجام دهند، تا ورزشکاران نخبه به بازیهای آسیایی اعزام شوند. این روند می تواند به پرورش ورزشکارانی که در چند دوره مدال کسب کنند و در نهایت تعادل عملکرد ایران در بازیهای آسیایی منجر شود.

جدول ۱. رتبه ۱۰ کشور برتر ورزشی آسیا در بازیهای آسیایی

رتبه	بازیهای آسیایی	ایران	چین	ژاپن	کره جنوبی	قزاقستان	هند	چین تایپه	ازبکستان	تایلند	مالزی
۱	۱۹۵۱ دهلی نو	۳	-	۱	-	-	۲	-	-	۹	-
۲	۱۹۵۴ مانیل	-	۶	۱	۳	-	۵	-	-	۱۳	-
۳	۱۹۵۸ توکیو	۴	۵	۱	۳	-	۷	-	-	۱۲	۱۵
۴	۱۹۶۲ جاکارتا	-	-	۱	۶	-	۳	-	-	۷	۸
۵	۱۹۶۶ بانکوک	۶	۸	۱	۲	-	۵	-	-	۳	۴
۶	۱۹۷۰ بانکوک	۴	۱۲	۱	۲	-	۵	-	-	۳	۷
۷	۱۹۷۴ تهران	۲	۳	۱	۴	-	۷	-	-	۸	۱۶
۸	۱۹۷۸ بانکوک	-	۲	۱	۳	-	۶	-	-	۵	۱۱
۹	۱۹۸۲ دهلی نو	۷	۱	۲	۳	-	۵	-	-	۱۲	۱۵
۱۰	۱۹۸۶ سئول	۴	۱	۳	۲	-	۵	-	-	۷	۱۴
۱۱	۱۹۹۰ پکن	۵	۱	۳	۲	-	۱۱	۱۶	-	۹	۱۰
۱۲	۱۹۹۴ هیروشیما	۶	۱	۲	۳	۴	۸	۷	۵	۱۲	۹
۱۳	۱۹۹۸ بانکوک	۷	۱	۳	۲	۵	۹	۶	۱۰	۴	۱۲
۱۴	۲۰۰۲ بوسان	۱۰	۱	۳	۲	۴	۸	۷	۵	۶	۱۲
۱۵	۲۰۰۶ دوحه	۶	۱	۳	۲	۴	۸	۱۰	۷	۵	۱۱
۱۶	۲۰۱۰ گوانگژو	۴	۱	۳	۲	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
میانگین وزنی رتبه		۵/۲۳	۳/۱۴	۱/۸۷	۲/۷۳	۴/۴	۶/۱۲	۸/۸۳	۷	۷/۷۵	۱۱

شکل ۱. رتبه بندی ۵ کشور برتر آسیا در بازیهای آسیایی

تأثیر امتیاز میزبانی بر عملکرد کشورهای میزبان در بازیهای آسیایی

بهمن عسگری^۱

ناهید پیرجمادی^۲

حسین عیدی^۳

مقدمه :

شوراهای المپیک آسیا به تقلید از کمیته بین المللی المپیک و برای توسعه و برگزاری ورزش های سنتی قاره ای اقدام به برگزاری رویدادهای در سطح قاره آسیا کرده است. رویدادهای چند ورزشی قاره ای تنها در سه قاره آسیا، آمریکا و آفریقا برگزار می شوند و دو قاره اروپا و اقیانوسیه هنوز اقدام به برگزاری رویداد قاره ای نکرده اند. این رویدادهای قاره ای نیز به صورت چهار سال یکبار و در فاصله بین دو المپیک به میزبانی یکی از شهرهای نامزد بازیها برگزار می شوند. حق میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی بعد از رقابت بین رقیبان درخواست دهنده میزبانی رویداد تعیین می گردد. ابتدا شهرهای نامزد برگزاری بازیها، درخواست خود را برای شورای المپیک آسیا ارسال می نماید و این کمیته در یک چرخه چند مرحله رای گیری کشور میزبان را انتخاب می کند. علاوه بر تاثیرات رویدادهای ورزشی بر شهر میزبان، به نظر می رسد که برگزاری این رویدادها می تواند منجر به عملکرد بالاتر کشور میزبان از لحاظ تعداد مدال شود. تحقیقاتی به صورت محدود و توصیفی به بررسی امتیاز میزبانی در بازیهای المپیک پرداخته اند و ارتقا عملکرد کشورهای میزبان را در المپیک گزارش کرده اند (۱ و ۲).

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه خوارزمی ، ایمیل : bahman.asgari@yahoo.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه خوارزمی

۳. استادیار دانشگاه رازی

همانگونه که مشاهده شد تحقیقی وجود ندارد به مقایسه عملکرد کاروانهای ورزشی کشورهای میزبان نسبت به عملکرد در شرایط غیرمیزبانی در بازیهای آسیایی پرداخته باشد. در این تحقیق بررسی می شود که آیا عملکرد کشورها در بازیهای آسیایی در شرایط میزبانی بالاتر است یا خیر؟

روش تحقیق :

جامعه آماری تمام دوره های بازیهای آسیایی است که توسط شورای المپیک آسیا برگزار می شود. عملکرد تمام کشورهایی که در این رویدادها میزبان بوده اند (۱۶ کشور)، به عنوان نمونه آماری در نظر گرفته شده است. داده های مربوط به هر یک از بازیهای از طریق کتابها، مقالات، پایان نامه ها و سایت های مرتبط با این بازیها جمع آوری شد. برای بررسی عملکرد کشورها از سهم نسبی مجموع مدال ها و تعداد مدال طلا استفاده شد. برای مقایسه عملکرد در شرایط میزبانی و غیرمیزبانی، سهم نسبی مجموع مدال کسب شده (یا مدال طلا کسب شده) توسط میزبان با سهم نسبی مجموع مدال کسب شده (یا مدال طلا کسب شده) توسط کشور مربوطه در دوره های قبل و بعد که این کشور میزبان نبوده است، مورد مقایسه قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از امار توصیفی و استنباطی (آزمون های اسمیرنوف- کلموگروف و ویلکاکسون) در سطح معناداری $P \leq 0/05$ استفاده شد.

یافته ها :

یافته ها نشان داد که تفاوت معناداری بین سهم نسبی مجموع مدال ها و تعداد مدال های طلا در شرایط میزبانی با شرایط غیر میزبانی (سهم نسبی مجموع مدال ها و تعداد مدال های طلا کشور میزبان در دوره های قبل و بعد) در بازیهای آسیایی وجود دارد (جدول ۱).

نتیجه گیری :

یافته ها نشان داد تفاوت معناداری بین سهم نسبی مجموع مدال ها و تعداد مدال های طلا در شرایط میزبانی با شرایط غیر میزبانی (سهم نسبی مجموع مدال ها و تعداد مدال های طلا کشور میزبان در دوره های قبل و بعد) وجود دارد. این موضوع نشان می دهد که کشورها با درخواست میزبانی یک رویداد چندورزشی قاره ای مثل بازیهای آسیایی می توانند از عملکرد بالاتر در آن رویداد بهره مند شوند. این یافته با نتایج مطالعات کلارک (۲۰۰۵)، بالمر و همکاران (۲۰۰۳) همخوانی دارد. در مجموع، کشورها با درخواست میزبانی و کسب امتیاز میزبانی علاوه بر توسعه جنبه های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، زیست محیطی، گردشگری و روانی، می توانند از عملکرد بالاتر کاروان ورزشی کشور خود نیز بهره مند گردند.

جدول ۱. تفاوت سهم نسبی مجموع مدال ها و تعداد مدال طلا در شرایط میزبانی در

مقایسه با دوره قبل و بعد رویداد

از نظر		Z	سطح معناداری
سهم نسبی مجموع مدال ها	مقایسه با دوره قبلی	- ۳/۱۳۱	۰/۰۰۲
	مقایسه با دوره بعدی	- ۳/۱۹۱	۰/۰۰۱
سهم نسبی تعداد مدال طلا	مقایسه با دوره قبلی	- ۳/۳۲۵	۰/۰۰۱
	مقایسه با دوره بعدی	- ۲/۷۸۶	۰/۰۰۵

بررسی عوامل انگیزشی تعهد و سودمندبودن داوطلبان در همکاری با هیئت های ورزشی استان خراسان شمالی

اکبر فارسی^۱
علی زمانی مقدم^۲
امین بشارت فر^۳
زهرا قدیمی کلاته^۴
رضا ابراهیمی^۵

چکیده:

هدف از تحقیق حاضر بررسی انگیزه داوطلبان از همکاری با هیئت های ورزشی می باشد. بدین منظور تعداد ۹۸ نفر از افرادی که به صورت داوطلبانه در هیئت های ورزشی شهرستان های استان خراسان شمالی عضو بوده و مشغول فعالیت داوطلبانه در این هیئت ها بودند به عنوان جامعه آماری انتخاب شدند که همگی به منظور افزایش اعتبار درونی تحقیق به عنوان نمونه تحقیق استفاده شدند .

اطلاعات مورد نیاز با استفاده از پرسشنامه اطلاعات فردی و پرسشنامه مربوط به انگیزش تدوین شده است. نتایج تحقیق نشان داد، در بررسی میزان اهمیت سودمند بودن در انگیزه های داوطلبان ، حدود ۷/۸۲٪ از پاسخ دهندگان این عامل را در انگیزه های خود برای داوطلبی مهم دانسته و برای ۳/۱۶٪ از آنان نیز کاملا مهم بوده است. عامل سودمند

. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی

. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، ایمیل : Alizamanianmoghaddam@yahoo.com

. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، ایمیل : besharat-pe@yahoo.com

. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی

. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، ایمیل : Ebrahimi.reza88@yahoo.com

بودن برای هیچ یک از داوطلبان بدون اهمیت نبوده و تنها برای ۱٪ از پاسخ دهندگان بی تاثیر بوده است .

همچنین در بررسی میزان اهمیت عامل تعهد در انگیزه های داوطلبان ، این عامل برای ۲/۸٪ از پاسخ دهندگان مهم و برای ۱/۳٪ از پاسخ دهندگان کاملاً مهم بوده است . عامل تعهد برای ۸/۴۱٪ از پاسخ دهندگان بی تاثیر بوده و برای ۹/۴۴٪ از آنان مهم نبوده، برای ۲٪ از پاسخ دهندگان اصلاً مهم نبوده است.

کلید واژه ها :

هیئت ورزشی، انگیزش، تعهد، سودمندبودن، داوطلبی

GIS) تحلیل مکانی فضاهای ورزشی شهر بجنورد

با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی

رضا ابراهیمی^۱

علی زمانی مقدم^۲

امین بشارت فر^۳

اکبر فارسی^۴

نسرین ابراهیمی^۵

چکیده:

هدف از این تحقیق، تحلیل مکانی فضاهای ورزشی شهر بجنورد با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) بوده است. نمونه آماری تحقیق حاضر که برابر با جامعه آماری می باشد شامل کلیه فضاهای ورزشی شهر بجنورد (۲۶ فضای ورزشی) اعم از دولتی و خصوصی می باشد. ابتدا اطلاعات توصیفی مکانهای مورد مطالعه از اسناد و مدارک موجود در ادارات مرتبط جمع آوری گردیده سپس با حضور محقق در مکان های مورد مطالعه با استفاده از دستگاه GPS موقعیت جغرافیایی (طول و عرض جغرافیایی) این اماکن ثبت و نیز اطلاعات مکانی مربوط به شهر از نقشه های موجود جمع آوری گردید. بعد از آن اطلاعات بدست آمده در محیط نرم افزار Arc-GIS تحلیل و بررسی شد. نتایج این تحقیق نشان داد که از نظر شعاع کاربری در هر سه شعاع ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ متر پراکندگی اغلب فضاهای ورزشی کوچک تاسیس شده در شهر بجنورد، مطابق با استاندارد های موجود

۱. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، ایمیل: Ebrahimi.reza88@yahoo.com

۲. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، ایمیل: Alizamanianmoghaddam@yahoo.com

۳. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی، ایمیل: besharat-pe@yahoo.com

۴. کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی

۵. دانشجوی کارشناسی تربیت بدنی پیام نور بجنورد

نبوده است. فضاهای ورزشی متوسط و بزرگ با آنکه نسبت به فضاهای کوچک از پراکندگی بهتری برخوردار بودند ولی در نهایت با استاندارد های موجود تطابق کامل نداشتند و نیز از ۳۸ فضای ورزشی بجنورد فقط ۸ مورد هر سه حریم را رعایت کرده بودند که ۲۷/۹۴ درصد از کل فضاها بوده است و ۳۰ فضا یک، دو یا هر سه حریم را رعایت نکرده بودند که ۷۲/۰۵ درصد از کل فضاها بوده است. از نتایج تحقیق حاضر می توان چنین نتیجه گیری کرد که در تاسیس فضا های ورزشی جدید، باید از نظر رعایت استاندارد های تعیین شده برای شعاع کاربری دقت بیشتری به عمل آید تا امکان دسترسی آسان به این فضاها برای همه شهروندان وجود داشته باشد و نیز بایستی توجه بیشتری به رعایت نمودن حریم ها شود تا به علت قرار گرفتن در محدوده حریمهای قانونی خطری برای استفاده کنندگان از فضاهای ورزشی ایجاد نگردد. در این تحقیق سرانه فضای ورزشی برای شهروندان شهر بجنورد نیز با احتساب فضاهای خصوصی و دولتی بررسی گردید که برای هر نفر ۱/۷۹ متر مربع فضای ورزشی در این شهر وجود دارد که این رقم حتی از حداقل استاندارد که ۲ متر برای هر نفر تعیین شده است پایین تر بوده است .

همچنین این تحقیق با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) انجام شده و به این نتیجه رسیده که در حال حاضر استفاده از این سیستم می تواند بهترین روش برای مکان یابی و تحلیل مکانی فضاهای ورزشی باشد.

کلمات کلیدی :

فضاهای ورزشی، مکان یابی، سیستم اطلاعات جغرافیایی

مقایسه کیفیت زندگی جانبازان و معلولین شرکت کننده و غیر شرکت کننده

در ورزش همگانی شهرستان ارومیه

امید فتح الهی پروانه^۱

فاطمه قهرمانپور^۲

رباب مختاری^۳

چکیده:

هدف این پژوهش مقایسه ۶ جنبه از کیفیت زندگی جانبازان و معلولین شرکت کننده و غیر شرکت کننده ۲۰-۵۰ ساله در ورزش همگانی شهر ارومیه می باشد. پژوهش حاضر توصیفی که به روش میدانی انجام پذیرفت. جامعه آماری این پژوهش را ۴۰ نفر زن و مرد از جانبازان و معلولین فعال در محل ایستگاه ها و اماکن ورزشی و ۸۰ نفر از جانبازان و معلولین غیر فعال شهرستان ارومیه را تشکیل دادند.

برای انجام این پژوهش از پرسشنامه کیفیت زندگی با ۷۲ سؤال که پس از تایید روایی و پایایی آلفای کرونباخ ۰.۸۶٪ استفاده شد. که ۶ مقیاس از کیفیت زندگی شامل: بهزیستی بدنی، رشد فردی، رضایت شغلی، روابط اجتماعی، رفتار خلاق و مبتکرانه، رفتار نودوستانه را اندازه گیری کرده است. سپس داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و آزمونهای آماری T-test، U مان ویتنی، کولموگراف-اسمیرنف در سطح معنی داری ($p \leq 0.05$) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی- کارشناس اداره کل ورزش و جوانان استان آذربایجان غربی، ایمیل:

dimayaryab@yahoo.com

۲. کارشناس تربیت بدنی- کارشناس مسئول اداره کل ورزش و جوانان استان آذربایجان غربی

۳. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی- مربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال

نتایج پژوهش حاکی از آن است که بین کیفیت زندگی جانبازان و معلولین شرکت کننده و غیر شرکت کننده در ورزش همگانی تفاوت معنی داری وجود دارد، که با نتایج تحقیقات چن و همکاران (۲۰۰۵) همخوانی داشت. به عبارت دیگر، کیفیت زندگی افراد فعال در ۶ مقیاس ذکر شده بالاتر است.

واژه‌های کلیدی :

کیفیت زندگی ، ورزش همگانی ، جانبازان و معلولین

فرایند مدیریت استعدادیابی در ورزش کشور

هیوا محمدی تلوار^۱

حامد نظرویسی^۲

مقدمه :

استعدادیابی ورزشی از نظر دانشمندان علوم ورزشی، راهی منطقی، کوتاه و مقرون به صرفه برای حضور موفقیت آمیز ورزشکاران در صحنه های بین المللی است (ابراهیم و حلاجی، ۱۳۸۹). استعدادیابی به نقل پلتولار (۱۹۹۲)، فرایندی است که به کمک آن نوجوانان، براساس نتایج آزمون های عوامل مورد نظر به شرکت در رشته ورزشی که احتمال موفقیتشان در آن زیادتر است، تشویق می شوند.

سرمایه گذاری در فرایند استعدادیابی معمولاً با هدف توسعه ورزش نخبه، موفقیت بین المللی و تقویت زیرساخت های ورزش کشورها انجام می گیرد، بطوریکه مدیریت فرایند استعدادیابی در اکثر کشورهای اروپایی مؤکد این مطلب است. در ایران نیز امر استعدادیابی ورزشی از زمان های پیدایش زورخانه و به ویژه درکشتی به گونه ای سنتی جریان داشته است، ولی تفکر جدی تر در این رابطه به سال های ۸۰ و بعد از آن برمی گردد (هادوی، ۱۳۷۸). هدف در پژوهش حاضر بیان نحوه مدیریت و استفاده از روش های علمی و کارآمد شناخت و پرورش استعدادها در ورزش کشورمان می باشد.

۱. کارشناس ارشد مدیریت و برنامه ریزی ورزشی

۲. دبیر تربیت بدنی مدارس کردستان، ایمیل : hamed.nazarveisi@gmail.com

روش شناسی :

تحقیق حاضر از نوع مطالعات مروری است. روش و ابزار جمع آوری اطلاعات مصاحبه با تعدادی از مدیران ورزشی و بررسی منابع کتابخانه ای و اینترنتی شامل کتب، مجلات، مقالات و تحقیقات سایر پژوهشگران در چند سال اخیر بود.

یافته ها :

هدف اصلی شناسایی استعداد، شناسایی و انتخاب ورزشکارانی است که بیشترین توانایی را برای رشته ای خاص دارا باشند. در گذشته، اتحاد جماهیر شوروی، سن طلایی فرد مستعد را ۱۰ تا ۱۱ سالگی می دانست و الگوی استعدادیابی در ورزش را بر پایه آن بنا کرده بود. روش سعی و خطای آنها، سرانجام به الگوی مشخصی در فرآیند استعدادیابی منجر شد که در جدول ۱ مشاهده می شود (گائینی، ۱۳۸۳).

جدول ۱. مراحل سه گانه استعدادیابی با رعایت سن، هدف و تمرینات رشد استعدادها

مرحله ها	سن	اهداف	تمرین های ویژه پرورش استعدادها
مقدماتی	۳ تا ۱۰ سال	شناسایی استعدادهای ورزشی	تمرین ها و فعالیت های ورزشی کلی در مدارس
میانی	۱۱ تا ۱۶ سال	انتخاب افراد مستعد و هدایت برگزیدگان در ورزش های گوناگون	انجام تمرین در قالب تیم های مدرسه ای و باشگاهی
پایانی	بالای ۱۶ سالگی	دستیابی به اوج عملکرد ورزشی	انجام تمرین در تیم های ملی

شناسایی زود هنگام فرد مستعد الزاماً به معنای موفقیت قطعی او در دوران ورزش نیست و باید توجه داشت که متغیرهای مداخله گر بسیار زیادی همزمان با رشد، بلوغ و تکامل طبیعی و نیز توأم با سیستم هر یک از ورزش ها وجود دارد. در این میان توجه به مدیریت صحیح سیستم های استعدادیابی بسیار حائز اهمیت است. بنابراین باتوجه به اینکه فرایند استعدادیابی یک روند طولانی مدت چندین ساله می باشد پس باید به گونه ای این فرایند را هدایت کرد که مراحل خود را طی نماید و موانع پیش رو از جمله عواملی نظیر نظام های سیاسی، اجتماعی، ارزشی، اقتصادی، آموزشی و شرایط زندگی که بر روی فرایند استعدادیابی نقش تاثیر گذار و مهمی ایفا مینماید را به خوبی مدیریت نمود (ساعت چیان و همکاران، ۱۳۹۱).

بحث و نتیجه گیری :

امروزه هدف برنامه ریزان تربیت بدنی در اغلب کشورها، انتخاب صحیح و اصلح ورزشکاری است که استعدادهای او از دوره های اولیه رشد شناخته شده باشد و بتوان حداکثر استفاده از او را در سنین مطلوب برد. همچنین بتوان مدت زمان طولانی از تواناییهای حرکتی و جسمی او برای ورزش های قهرمانی استفاده نمود. بنابراین در کشورمان نیازمند فرایند مدیریت و برنامه ریزی مدونی با توجه به مراحل بیان شده هستیم تا ضمن شناسایی به موقع استعدادها بسترهای لازم برای رشد و پرورش آنها را فراهم نموده و از نظر صرف وقت، انرژی و هزینه های اقتصادی نیز صرفه جویی لازم به عمل آید.

مقایسه تحلیل رفتگی شغلی مریبان شنای استان‌های خراسان شمالی، رضوی و جنوبی

عباس مهدی‌زاده^۱

دکتر مهرداد فتحی^۲

مهتاب فیروزه^۳

داوود قبولی^۴

مقدمه :

تحلیل رفتگی یک حالت از پا افتادگی جسمانی، احساسی و ذهنی است که از فشارهای مستمر و درگیری شدید با کار ناشی می‌شود(۱). بر اساس تعریف ماسلاچ و همکارانش(۲۰۰۱) تحلیل رفتگی به عنوان پدیده‌ای، مرکب از سه ویژگی مهم مرتبط به یکدیگر می‌باشد که این سه بعد شامل خستگی احساسی، مسخ شخصیت و فقدان کفایت فردی است(۲). در این حالت، شغل معنا و اهمیت خود را از دست می‌دهد و شخصی که دچار تحلیل رفتگی شده، دائم خسته به نظر می‌رسد، پرخاش‌گر است، بدگمان، منفی باف و بدبین، عصبی، حساس، زودرنج و بی حوصله است و با کوچک‌ترین ناراحتی از کوره در می‌رود و کلافه است و خود را در بن بست می‌بیند. همچنین بیماری زخم معده، کمر درد و سر دردهای مکرر از دیگر نشانه‌های تحلیل رفتگی است(۴). یکی از اصول مهم و تأثیرگذار در حفظ و به‌سازی منابع انسانی در هر سازمان، مدیریت و کنترل فشارهای روانی و

۱. کارشناس ارشد تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خراسان شمالی

۲. استادیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه فردوسی مشهد

۳. کارشناس ارشد تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خراسان شمالی

۴. کارشناس ارشد تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خراسان شمالی، ایمیل :

a.mehdizadeh69@gmail.com

پیش‌گیری از تحلیل‌رفتگی شغلی در محیط کار است (۵). و مربیان مظهر کیفیت و کارایی سازمانی در زمینه ورزش هستند و عنصری مهم در تعیین تجربه ورزشی برای شرکت‌کنندگان به حساب می‌آیند. مربی‌گری می‌تواند تجربه‌ای بسیار سخت طاقت فرسا و نومیدکننده باشد. فشار کار مربی، انتظار مداوم برای برنده شدن، احساس عدم امنیت عمومی، هزاران ساعت کار روی مسائل جزئی، گاهی اوقات سفرهای زیاد، ایجاد ارتباطات میان افرادی مختلف که باید توسط مربی برقرار شود، همگی ممکن است باعث تحلیل‌رفتگی شغلی مربیان گردد (۱). علم روان‌شناسی نیز تحلیل‌رفتگی را به مفهوم تهی شدن از ویژگی‌های خود به علت تحلیل‌رفتگی، یکی از منابع جسمی یا ذهنی تعریف کرده و اظهار داشته که این امر نتیجه تلاش بسیار زیاد برای رسیدن به بعضی از انتظارات غیر واقعی است که توسط خود فرد یا جامعه به وی تحمیل می‌شود (۳). هدف: پژوهش حاضر مقایسه تحلیل‌رفتگی شغلی مربیان شنای استان‌های خراسان شمالی، رضوی و جنوبی می‌باشد.

روش شناسی:

روش تحقیق از نوع علی-مقایسه‌ای است. جامعه آماری شامل ۱۵ مربی شنا زن و ۱۵ مربی شنا مرد از هر استان می‌باشد ($n=90$)، که به روش نمونه‌گیری طبقه‌ای-تصادفی تعداد ۹۰ نفر انتخاب شدند. ابزار تحقیق پرسشنامه سنجش تحلیل‌رفتگی شغلی ماسلاچ می‌باشد که روایی آن به تایید متخصصان رسید و نتایج آلفای کرونباخ برای تعیین پایایی آن، ضریب (۰/۸۴) را نشان داد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های T-test مستقل، کلموکروف اسمیرنف و رگرسیون خطی استفاده شد.

یافته‌ها:

نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که مربیان شنای زن خراسان شمالی دچار ۴۶٪ تحلیل‌رفتگی شغلی و مربیان شنای مرد خراسان شمالی دچار ۶۰٪ تحلیل‌رفتگی شغلی و

مربیان شنای زن خراسان رضوی دچار ۲۰٪ تحلیل رفتگی شغلی و مربیان شنای مرد خراسان رضوی دچار ۶٪ تحلیل رفتگی شغلی و مربیان شنای زن خراسان جنوبی تحلیل رفتگی شغلی نداشتند و مربیان شنای مرد خراسان جنوبی دچار ۶٪ تحلیل رفتگی شغلی شده‌اند. به‌طور کلی تحلیل رفتگی شغلی زنان سه استان ۲۲٪ و تحلیل رفتگی شغلی مردان سه استان ۲۴٪ می‌باشد. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که در میان مربیان مرد سه استان و همچنین در میان مربیان زن سه استان نیز اختلاف معنی‌داری بین تحلیل رفتگی شغلی مشاهده نشد ($t=1.386$ و $p=0.169$).

بحث و نتیجه‌گیری :

پژوهش‌های متعددی نشان داده که حمایت‌های اجتماعی توان مقابله فرد در برابر تحلیل رفتگی را بیشتر می‌کند و او را در مقابل تحلیل رفتگی مقاوم‌تر می‌سازد. با توجه به مشکلات کاری که مربیان زن در کشور ما به دلیل محدودیت‌هایی که دارند متوسط بودن سطوح فرسودگی عاطفی و مسخ شخصیت نشان از این دارد که این گروه از شاغلین در امر ورزش، به مشکلات توجه چندانی ندارند و با عشق و علاقه به وظیفه خطیر خود در امر ساختن و ارتقاء ورزشکاران می‌پردازند و با توجه به این مشکلات حد متوسطی از تحلیل رفتگی نیز به نظر منطقی می‌رسد. همچنین نتایج نشان می‌دهد که تفاوت معناداری بین تحلیل رفتگی شغلی مربیان مرد و زن وجود ندارد و هر دو گروه می‌توانند دچار تحلیل رفتگی شوند و در خطر ابتلا به این عارضه هستند و فشارهای کاری در هر دو گروه تاثیر گذار است. اما مسئولین نیز باید به این نکته توجه کنند که اگر به مسائل کاری مربیان توجه نشود ممکن است در اثر مرور زمان تحلیل رفتگی بر آنان چیره شود و هنگامی که این اتفاق بیفتد دیگر نمی‌توان انتظاری برای پیشرفت ورزش داشت. امید است که مسئولین نیز به این قشر زحمت‌کش توجه بیشتری نمایند.

ارتباط بین جاذبه های طبیعی ورزشی با توسعه گردشگری ورزشی

رضا نظری^۱

دکتر میر حسن سید عامری^۲

دکتر ابوالفضل فراهانی^۳

احد احمدی اقدم^۴

چکیده :

هدف از این پژوهش، بررسی ارتباط بین جاذبه های طبیعی ورزشی با توسعه گردشگری ورزشی از دیدگاه مدیران ورزشی استان آذربایجان شرقی بود. پژوهش حاضر از نوع توصیفی - همبستگی بوده و به صورت میدانی انجام گرفته است. جامعه آماری این تحقیق را مدیران ادارات تربیت بدنی و رؤسای هیأت های ورزشی، مدیران ادارات تربیت بدنی آموزش و پرورش استان آذربایجان شرقی که شامل ۱۴۰ نفر می باشد، تشکیل می دهند. نمونه گیری براساس جدول مورگان و حجم نمونه برابر با جامعه آماری می باشد که از شیوهی نمونه گیری تصادفی هدفمند استفاده شده است.

از پرسشنامه جاذبه های طبیعی ورزشی و پرسشنامه توسعه گردشگری ورزشی استفاده گردید. به منظور تجزیه و تحلیل داده های تحقیق از روش های آماری توصیفی، آزمون کولموگروف اسمیرنوف و از آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن استفاده گردید.

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، ایمیل : r.nazari14@gimal.com

۲. دانشیار دانشگاه ارومیه

۳. استاد دانشگاه پیام نور تهران

۴. کارشناسی ارشد تربیت بدنی

نتایج پژوهش نشان داد که رابطه‌ی معنی‌دار بین جاذبه‌های طبیعی ورزشی با توسعه گردشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی وجود دارد. هم‌چنین بین جاذبه‌های مربوط به ورزشهای ساحلی، آبی و تابستانی، ورزشهای زمستانی، جاذبه‌های مربوط به کوهنوردی و غارنوردی، جاذبه‌های مربوط به جنگل و دشت، جاذبه‌های مربوط به شکار و صید و جاذبه‌های مربوط به دامنه‌نوردی و طبیعت‌گردی با توسعه گردشگری ورزشی در استان آذربایجان شرقی ارتباط معنی‌داری وجود دارد.

واژه‌های کلیدی:

جاذبه‌های طبیعی ، گردشگری ورزشی ، مدیران ورزشی

بررسی رابطه بین اصول خصوصی سازی و بهره وری در ورزش

رضا نظری^۱

دکتر مهرداد محرم زاده^۲

محمد مجتبی متفکری^۳

ابوالفضل بجانی^۴

چکیده :

هدف از این پژوهش بررسی رابطه بین اصول خصوصی سازی و بهره وری در ورزش است. این تحقیق از نوع توصیفی-همبستگی است که به روش میدانی صورت پذیرفته است. جامعه آماری این تحقیق را کلیه مدیران و کارشناسان تربیت بدنی استان آذربایجان شرقی در سال 1390 تشکیل می دهند. از این جامعه، تعداد 44 نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند.

ابزار پژوهشی عبارت از دو پرسشنامه محقق ساخته ی خصوصی سازی و بهره وری ورزش که روایی آنها به تائید اساتید فن رسیده و پایایی آن در یک مطالعه مقدماتی با روش آلفای کرونباخ به ترتیب 0/781 و 0/841 محاسبه شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آمار توصیفی میانگین و انحراف استاندارد و ارتباط بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که بین پیش فرض های اقتصادی، حقوقی و فرهنگی با بهره وری رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد و همچنین بین

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، ایمیل : r.nazari14@gmail.com

۲. دانشیار دانشگاه ارومیه

۳. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی

۴. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی

خصوصی سازی و بهره وری در کل رابطه مثبت و معنی داری مشاهده شد. در نهایت بین پیش فرض اجتماعی و بهره وری رابطه معنی داری مشاهده نگردید.

واژه های کلیدی :

فصوصی سازی ، بهره وری ، مسئولین، مدیران

خود ادراکی و عملکرد استراتژیک در ورزشکاران انفرادی و تیمی سوپر لیگ

کشور و کسب موفقیت

حمیدرضا قزلسفلو^۱

علی چوری^۲

مقدمه :

بررسی علل ناتوانی ورزشکاران در انتقال دستاوردهای جلسات تمرینی به روز مسابقه و شناخت عوامل موثر بر آمادگی اجرایی ورزشکاران مهمترین دغدغه و خواسته مربیان و روانشناسان ورزشی در حیطه ورزش حرفه ای بوده است . روانشناسان و متخصصان ورزشی معتقدند که میزان توانایی ورزشکاران در آگاهی از حالات روانی و رفتاری بهینه خود و باطبع آن ایجاد شرایط دستیابی به یک عملکرد موفق، مطلوب و مداوم تاثیر بسزایی بر نمایش بدون اشتباه ورزشکاران دارد(۲). الکس و همکاران (۲۰۰۸)، در بررسی واکنش های روانی فوتبالیست قبل از شروع مسابقه گزارش کردند که بروز تجارب هیجانی مثبت و میزان درک ورزشکاران از توانایی های جسمانی، روانی، تکنیکی، اجرایی و ارتباطی ورزشکاران رابطه چشمگیری با عملکرد ورزشکاران دارد(۱). براون و همکاران (۲۰۰۴)، نیز طی تحقیقی گزارش کردند که رابطه معناداری بین خود ادراکی و عملکرد بهینه فوتبالیست های زن و مرد وجود دارد(۲) بنابراین توضیح ، توجیه و بسترسازی صحیح جهت ایجاد وضعیت بهینه روانی برای ورزشکاران و باشگاه های ورزشی با هدف ایجاد تجربه شرایط هیجانی و رفتاری مطلوب در بهبود عملکرد ورزشکاران حتی

۱. اعضای هیأت علمی دانشگاه گنبدکاووس ، ایمیل : h_ghezel@yahoo.com

۲. اعضای هیأت علمی دانشگاه گنبدکاووس

. Alix , et al

. BROWN . et al

با سطوح متفاوت مهارت و تسلط امری ضروری است. لذا در تحقیق حاضر خودادراکی و عملکرد استراتژیک در ورزشکاران انفرادی و تیمی سوپر لیگ کشور و کسب موفقیت مورد بررسی قرار گرفته است.

روش شناسی تحقیق:

تعداد $n=234$ ورزشکارنخبه در دوگروه رشته های ورزشی انفرادی و تیمی در این حضور داشتند. در تحقیق حاضر دو پرسشنامه میزان خودادراکی ورزشکاران مونتز (۲۰۰۳) و پرسشنامه عملکرد استراتژیک توماس (TOPS)، استفاده گردید. همچنین با توجه به عملکرد ورزشکاران در تورنمنت های برگزار شده، کلیه ورزشکاران بر اساس جدول مسابقات در سه گروه ورزشکاران موفق، ورزشکاران کم موفق و ورزشکاران ناموفق گروه بندی شدند. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها با توجه به اینکه توزیع داده ها طبق آزمون کالموگراف اسمیرینف ($p \geq 0/05$ و $z = 0/791$) طبیعی بوده از آزمون ANOVA و ضریب همبستگی پیرسون) در سطح $P \leq 0/05$ ارزیابی گردید.

نتایج تحقیق:

نتایج تحقیق نشان داد تفاوت معناداری در متغیرهای خودادراکی انگیزشی ($t=3/81$ و $sig=0/007$)، خودادراکی تهاجمی ($t=4/63$ و $sig=0/002$)، خودادراکی عملکردی ($t=4/79$ و $sig=0/013$) و خودادراکی ارتباطی ($t=3/16$ و $sig=0/046$) بین ورزشکاران انفرادی و تیمی وجود دارد. همچنین خودادراکی انگیزشی ($r=0/42$)، رابطه معنادار و مستقیمی با عملکرد استراتژیک ورزشکاران دارد.

بحث و بررسی :

بر اساس اظهارات ورزشکاران از حالات بهینه رفتاری خود در تورنمنت های حساس، خودادراکی انگیزشی در کنار خودادراکی جسمانی، شرایط ایجاد یک زمینه اجرایی بهینه را مهیا می سازد که با یافته های تحقیقات هانین (۲۰۰۴) و مونتز (۲۰۰۳) همخوانی داشت. لذا پیشنهاد می شود که استراتژی های تقویت خودادراکی و شرایط تجارب هیجانی و خودکنترلی در جلسات تمرینی توسط مربیان پی ریزی و اجرا شود.

واژه‌های کلیدی :

فود ادراکی انگیزشی، فود ادراکی جسمانی، عملکرد استراتژیک، موفقیت

ارزیابی مدیریت کیفیت جامع به روش مدل سازی معادلات ساختاری در اداره کل ورزش و جوانان استان اصفهان

مرضیه فیاض ایزدی^۱

آرش شاهین^۲

چکیده:

هدف اصلی پژوهش حاضر ارزیابی مدیریت کیفیت جامع و ابعاد آن در اداره کل ورزش و جوانان استان اصفهان می باشد. پس از بررسی ادبیات مرتبط با موضوع و در نظر گرفتن شرائط ادارات دولتی در ایران علاوه بر این هدف اصلی، ۹ هدف فرعی نیز در نظر گرفته شدند. مدیریت کیفیت جامع در این تحقیق شامل مولفه های ارتباطات، سازمان باز(کارگروهی)، بهبود فرایندها، رهبری متعهد، تعیین معیار، مشتریان، آموزش، تجهیزات و توانمندسازی کارکنان می باشد. روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی و مدل سازی ساختاری و شیوه نمونه گیری تصادفی ساده است.

نمونه آماری این تحقیق را ۱۳۲ نفر از کارکنان اداره کل ورزش و جوانان استان اصفهان تشکیل داده اند که پس از توزیع پرسشنامه ها تعداد ۱۲۷ پرسشنامه تکمیل و عودت شد. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه ای ۲۹ سوالی با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۶ استفاده شده است. در این پژوهش برای آزمون تمامی فرضیه ها (یک فرضیه اصلی و ۹ فرضیه فرعی) از مدل سازی معادلات ساختاری و آزمون تی استفاده گردیده است.

^۱ - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان(اصفهان)، گروه مدیریت دولتی
^۲ - دانشیار گروه مدیریت، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه اصفهان

در نهایت ۱۰ فرضیه در نظر گرفته شده در سطح ۹۵٪ مورد تایید قرار گرفتند. نتایج حاصل از این پژوهش نشان دهنده آن است که TQM و کلیه ابعاد آن در اداره کل ورزش و جوانان استان اصفهان معنادار بوده و بیشتر از حد متوسط می باشند.

واژه های کلیدی :

کیفیت، مدیریت کیفیت، مدیریت کیفیت جامع، اداره کل ورزش و جوانان استان اصفهان.

مقایسه رتبه بندی تیمهای فوتبال لیگ حرفه ای ایران بر مبنای نتایج ورزشی ،

پتانسیل و کارآیی

محمد سلطانی^۱

راضیه سیف زاده^۲

علی سلطانی^۳

چکیده:

هدف از این پژوهش، توصیف و تحلیل عملکرد ورزشی، پتانسیل و کارآیی تیمهای فوتبال لیگ حرفه ای ایران می باشد به نحوی که ضمن توصیف عملکرد ورزشی، پتانسیل و کارآیی تیم ها، جایگاه آنها در جدول رده بندی لیگ با جایگاه بر مبنای پتانسیل(مقام قابل کسب توسط هر تیم در لیگ) و جایگاه بر مبنای کارآیی(میزان نزدیکی عملکرد به پتانسیل) مقایسه و تحلیل می شود.

روش شناسی:

روش پژوهش، توصیفی- تحلیلی و جامعه آماری ۱۸ تیم فوتبال حاضر در فصل ۱۳۸۸-۸۹ لیگ حرفه ای فوتبال ایران می باشد. امتیاز و رتبه کسب شده در لیگ به عنوان عملکرد ورزشی و امتیاز و رتبه قابل کسب به عنوان پتانسیل هر تیم مدنظر است. پتانسیل و کارآیی تیمها با استفاده از روش تحلیل پوششی داده ها (DEA) محاسبه شده است.

۱. دکتری مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی و ورزش - رئیس گروه توسعه ورزش قهرمانی و حرفه ای استان

تهران ، E-mail:d_soltani95@yahoo.com

۲. کارشناس خبره اداره کل ورزش و جوانان استان تهران

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

یافته ها :

طبق جدول لیگ (عملکرد ورزشی)، تیمهای سپاهان ، ذوب آهن و استقلال تهران به ترتیب با ۶۷ ، ۶۱ و ۵۸ امتیاز، رتبه های اول تا سوم لیگ و تیمهای مقاومت شیراز، ابومسلم و استقلال اهواز، به ترتیب با ۳۷،۳۲ و ۳۰ امتیاز، رتبه های شانزدهم تا هیجدهم جدول را کسب کرده اند. در حالیکه ، مطابق جدول رده بندی بر اساس پتانسیل، تیمهای سپاهان، پرسپولیس و فولاد خوزستان ، رتبه اول تا سوم و تیمهای پاس همدان، ملوان و مقاومت سپاسی شیراز مقامهای شانزدهم تا هیجدهم را کسب نموده اند و بر اساس نمرات کارآیی، تیمهای ملوان، سپاهان، استقلال تهران و مقاومت سپاسی شیراز رتبه های اول تا چهارم و تیمهای ابومسلم، راه آهن، فولاد خوزستان و استقلال اهواز رتبه های پانزدهم تا هیجدهم را به دست آورده اند.

نتیجه گیری :

رتبه بندی تیمها بر اساس عملکرد ورزشی، پتانسیل و کارآیی یکسان نیست. سیستم ارزیابی لیگ بر اساس نتایج ورزشی، بدون توجه به پتانسیل تیم ها بوده و مشخص کننده کارآیی تیمها نمی باشد. بنابراین ضروری به نظر می رسد عملکرد تیم ها، بر اساس شاخص کارآیی (هدر ندادن منابع) نیز ارزیابی شود.

واژه های کلیدی :

فوتبال، لیگ مرغه ای ایران، عملکرد، پتانسیل، کارآیی، DEA

ارتباط بین سبک های دفاعی مدیران با ویژگی های جمعیت شناختی آنها (جنسیت، سابقه کار و سطح تحصیلات) در ادارات ورزشی و جوانان استان اصفهان

وجیهه آیتی پور^۱

اکبر اعتباریان^۲

مینا مستحفظیان^۳

چکیده:

هدف از این تحقیق یافتن ارتباط بین ویژگی های جمعیت شناختی مدیران (جنسیت، سطح تحصیلات و سابقه کار) با نوع سبک دفاعی مورد استفاده آنها (رشد یافته، رشد نا یافته و نوروپیک) می باشد (تعیین تفاوت سبک های دفاعی مدیران براساس جنسیت، سابقه کار و سطح تحصیلات). روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است جامعه آماری پژوهش کلیه کارکنان رسمی ادارات تربیت بدنی در سمت مدیریت استان اصفهان در سال ۱۳۹۰ بود. که تعداد ۱۴ شهرستان از ۲۳ شهرستان به علاوه اداره کل ورزش و جوانان استان اصفهان به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای تشخیص سبک دفاعی مورد استفاده مدیران از پرسشنامه سبک های دفاعی (DSQ-40) استفاده گردید که بیست مکانیسم را در سه سبک دفاعی می سنجد. نتایج تحقیق نشان داد بین سبک های دفاعی مدیران بر اساس جنسیت، سطح تحصیلات، تفاوت معنی داری وجود ندارد. همچنین بین سبک های دفاعی مدیران و سابقه کار آنها رابطه معنی دار مشاهده نشد.

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی گرایش مدیریت و برنامه ریزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد

خوراسگان، ایمیل: Va_ayati@yahoo.com

۲. استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه خوراسگان رشته مدیریت دولتی

۳. استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد نجف آباد رشته مدیریت ورزشی

بررسی علل انگیزه (درونی) مشارکت ورزشی زنان در ورزش های همگانی

شهر اصفهان

رضوان دادخواه: دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان باشگاه پژوهشگران جوان اصفهان،
Rezvandadkhah@yahoo.com

رضا آرین شکیب: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تیران، گروه تربیت بدنی، مدیریت ورزشی

حسین فلاح آزاد بنی: دانشجوی کارشناسی ارشد گرایش عمومی تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی
واحد علوم تحقیقات بجنورد

سید حامد اندر اجمی: دانشجوی کارشناسی تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم شهر

کیمیا بهنام حقیقی: دانشجوی کارشناسی ارشد تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مبارکه

چکیده:

در دنیای کنونی، ورزش از نظر مفهوم توسعه یافتگی معنای گسترده و ژرفی یافته است و تقریباً تمامی کشورهای می کوشند تا زمینه های توسعه و گسترش خود را از فراسوی فعالیت های ورزشی بهتر بشناسند. از طرف دیگر، کشورهای جهان سوم تلاش می کنند، با موفقیت در میدان های ورزشی از رقابت جهانی باز نمانند. بنابراین ورزش پدیده ای همگانی است و با گسترش آن مردم و قشرهای گوناگون یک جامعه از فواید آن بهره مند می شوند. از این رو، فراهم آوردن زمینه های لازم برای رشد همه جانبه آن تکلیفی ملی به شمار می رود و به منظور توصیف و بررسی علل انگیزه مشارکت ورزشی زنان در ورزش های همگانی شهر اصفهان در ورزش های همگانی، روش پژوهش از نوع توصیفی و به روش پیمایشی استفاده شده است. جامعه آماری شامل زنان شرکت کننده در ایستگاه های ورزشی شهر اصفهان می باشد و افراد گروه نمونه اغلب به روش تصادفی انتخاب می شوند. در پژوهش حاضر، از شاخص های آمار توصیفی فراوانی، درصد میانگین، انحراف معیار، جداول و نمودارها استفاده شد. به منظور تحلیل استنباطی داده های بدست آمده از ابزار اندازه گیری از روش های آماری آزمون آتک متغیره، تحلیل واریانس تک متغیره (انوا) و آزمون کلموگروف- اسمیرنوف برای اثبات فرض نرمال بودن جامعه، آزمون لوین جهت اثبات فرض همگنی واریانس ها استفاده شد. و برای تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS ۱۸ استفاده شد. (سطح معناداری $p \leq 0.05$ در نظر گرفته شد). نتایج: در تحلیل استنباطی به منظور بررسی سطح معناداری از آزمون t در سطح $0.05 =$ استفاده شد و با توجه به این که میانگین حاصله $4/16$ از سطح متوسط (۳) بزرگتر بوده و t حاصله نیز از مقدار بحرانی جدول بزرگتر بوده بنابراین می توان اذعان داشت، زنان از انگیزه بالایی جهت مشارکت ورزشی

برخوردارند. بنابراین زنان شهراصفهان به جهت اینکه ورزش برای آن ها هیجان آور بوده و موجبات سرزندگی و شادابی و در واقع احساس خشنودی و لذت را برای آن ها فراهم می کند به ورزش همگانی روی می آورند و انگیزه بیشتری برای شرکت در ورزش دارند.

واژه های کلیدی: زنان ورزشکار، انگیزه